

EEN DUOBAAN VOOR ELS EN DIANE

een blijspel

van **LODE POOLS**

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

ELS COUCKE, een onderwijzeres	(30 jaar)
DIANE EDELING, een onderwijzeres	(30 jaar)
MAARTEN DELVAUX, een auteur	(40 jaar)
INGRID, een huishoudster	(40 jaar)
ARIANE, de moeder van Els	(55 jaar)
MONICA, de moeder van Diane	(55 jaar)
WILLIAM, een bovenbuur	(35 jaar)

DECOR:

Een moderne living in een appartement.

Links de slaapkamer van Diane en de logeerkamer.

Rechts de slaapkamer van Els en de badkamer.

Achter de inkom met links een deur naar de keuken en rechts de deur naar de hal.

Als meubilering links een eethoek en rechts een zithoek.
Verder nog een bar en een parlofoon.

EERSTE TAFEREEL

(De kamer is leeg. De parlofoon zoemt. Vlug komt Els uit haar slaapkamer. Zij haast zich naar de parlofoon.)

ELS- (In parlofoon) Hallo?

(Even luistert zij.)

ELS- (Erg vriendelijk) Oké! Kom maar naar boven.

(Els opent de deur van de hal. Meteen maakt zij vlug nog wat toilet bij de kapstokspiegel. Glimlachend wacht zij de bezoeker op. Maarten verschijnt. In zijn hand draagt hij een aktetas. Hij drukt Els de hand.)

MAARTEN- (Stelt zich voor) Maarten Delvaux.

ELS- Els Coucke. Kom erin!

MAARTEN- Jij bent de mevrouw, die mij gisteravond heeft gebeld voor een onderhoud?

ELS- Inderdaad. Ga zitten.

MAARTEN- Jij woont hier mooi.

ELS- (Glimlachend) Wij doen ons best, om het hier zo gezellig mogelijk te maken.

(Glimlachend neemt Maarten een boek van het salontafeltje.)

MAARTEN- (Aangenaam verrast) Mijn nieuwste roman! Wat vind jij ervan?

ELS- Ik heb hem pas gekocht. Ik heb hem nog niet gelezen.

MAARTEN- (Geamuseerd) Jij hebt niets gemist.

ELS- (Vriendelijk) Iets te drinken?

MAARTEN- (Vriendelijk) Hiervoor ben ik niet gekomen.

ELS- Wat niet betekent, dat jij niets moet aannemen. Iets sterks, iets fris,... of een kopje koffie?

MAARTEN- Ik wil je helemaal geen last bezorgen.

ELS- Zelf drink ik al eens graag een wit wijntje. Een bourgogne Chardonnay? Een echt aperitiefwijntje.

MAARTEN- Doe maar.

(Els gaat meteen naar de bar.)

MAARTEN- (Vriendelijk) Jij bent goed voorzien.

ELS- (Vriendelijk) Excuseer?

MAARTEN- (Verduidelijkt meteen) Je bar, bedoel ik.

ELS- (Geamuseerd) Oh!

(Beiden moeten er nu om lachen.)

ELS- Ik ben nochtans niet aan de drank. Maar een mens moet nu eenmaal iets in huis hebben.

MAARTEN- (Glimlachend) Voor als er bezoek komt?

ELS- (Glimlachend) Onder andere.

(Els is nu volop bezig met de wijn.)

MAARTEN- (Vriendelijk) Hoe kwam jij op het idee, mij hier uit te nodigen?

ELS- Ik heb jouw interview gelezen in "Het Laatste Nieuws".

MAARTEN- (Vriendelijk) Hoe vond jij het?

ELS- Interessant.

MAARTEN- Ik houd nochtans niet van interviews. Maar ja, sommige kranten blijven maar aandringen.

ELS- Het is toch een welgekomen publiciteit voor je nieuwe roman.

MAARTEN- Dat wel.

ELS- (Leest de titel) "Bloem der Liefde". (Vriendelijk) Ben jij hierin een specialist?

MAARTEN- (Geamuseerd) In bloemen?

ELS- (Geamuseerd) In de liefde.

MAARTEN- (Geamuseerd) In geen van beide. Maar het kind moest nu eenmaal een naam hebben.

ELS- Jij hebt al heel wat op je palmares.

MAARTEN- Ieder jaar probeer ik één roman klaar te krijgen.

ELS- En dit lukt?

Maarten- Tot nogtoe. Elke keer een origineel, spannend idee vinden, is niet gemakkelijk.

ELS- Vandaar je oproep aan het einde van het interview?

MAARTEN- Ja.

ELS- En? Heeft het wat opgeleverd?

MAARTEN- Eén reactie. Die van jou. Maar misschien bezorg jij mij wel dat schitterende idee.

(Meteen pakt hij naar zijn aktetas, en haalt hij notitiemateriaal te voorschijn.)

ELS- Het is niet in dit verband, dat ik je hier heb uitgenodigd.

MAARTEN- (Verrast en lichtjes ontgoocheld) Niet in verband met dat interview?

ELS- Dat wel!

MAARTEN- (Begrijpt het niet) Maar jij hebt geen goed idee?

ELS- Een heel goed! Maar niet voor een nieuwe roman.

MAARTEN- Ik kan niet meer volgen.

ELS- Het is nodig, dat ik mij even voorstel... Ik ben onderwijzeres.

MAARTEN- Hier in het centrum?

ELS- Ja, in de gesubsidieerde vrije basisschool.

MAARTEN- Bij de nonnen?

ELS- Die zijn er niet meer. (Lichtjes geamuseerd) Die zijn al lang allemaal naar Onze-Lieve-Heer.

MAARTEN- (Geamuseerd) Hun bruidegom! Gaat hij die allemaal de baas kunnen?

ELS- Ik heb daar een duo-baan samen met een vriendin.

MAARTEN- Lukt dit een beetje?

ELS- Waarom niet? Als je mekaar wat verstaat, is dit ideaal.

MAARTEN- Intussen heb jij wat meer tijd voor je man en je kinderen?

ELS- Ik ben niet getrouwd.

MAARTEN- (Lichtjes verrast) Oh!

ELS- Jij toch ook niet.

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Bij mij is het bij gebrek aan tijd.

- ELS- (Gelooft dit niet) Met maar één roman per jaar?
- (Els bezielt de laatste bladzijde van zijn boek.)
- ELS- Ongeveer een halve bladzijde per dag?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Ik schrijf niet zo vlot.
- ELS- (Ietwat ironisch) Dat moet wel!
- MAARTEN- (Geamuseerd) Ik denk heel veel na.
- (Els brengt de glazen.)
- MAARTEN- En ik schrap bijna zoveel als ik schrijf. (Geamuseerd) Ik vrees, dat ik vroeger naar de verkeerde school ben geweest. Ik had bij jou moeten zitten.
- ELS- (Dubbelzinnig) Hiervoor is het nog niet te laat. In dat interview vertelde jij, dat jij nooit over een huwelijk of samenwonen hebt nagedacht. Is dit zo?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Waarom zou ik het anders zeggen?
- ELS- Jij had dus evengoed een partner kunnen hebben?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Als ik de juiste was tegengekomen? Waarom niet?
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Het kan er dus nog ooit van komen?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Weet jij voor mij misschien een goede occasie?
- ELS- (Vriendelijk) Dat hangt ervan af, wat jij zoekt.
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Voorlopig niets.
- ELS- Jij denkt er ook niet over na?
- MAARTEN- (Vriendelijk) Ik kan nogal goed tegen het alleen zijn. Ik lees veel, ik droom, ik fantaseer, ik schrijf.
- ELS- Hieraan heb jij genoeg?
- MAARTEN- (Zonder veel overtuiging) Ja.
- ELS- (Resoluut) Ik niet meer! Met de dag wordt bij mij de druk om uit te kijken naar een partner groter en groter.
- (Maarten neemt zijn schrijfgerei.)
- MAARTEN- Wij dwalen af van ons onderwerp.
- ELS- Helemaal niet! Ik heb jou hier uitgenodigd, om jou dit te vertellen.

MAARTEN- Waarom mij?

ELS- (Lichtjes plagerig) Snap jij dit niet?

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Kom mij nu niet vertellen...

ELS- Jij gaat zelden of nooit uit, vertelde jij in de krant. De kans dat ik jou ooit tegenkom, is dus zeer klein. Ik moest jou hier dus wel uitnodigen.

MAARTEN- (Wat verrast) Om mij te vertellen dat...

ELS- ... wij het misschien samen eens konden proberen.

MAARTEN- (Nogal ironisch) Hier moet ik eens op drinken!

ELS- (Bijna of zij het meent) Neem maar meteen een flinke slok!

MAARTEN- (Geamuseerd) Da's nodig!... (Lichtjes plagerig) Ik woon erg bekrompen.

ELS- Hier is meer dan voldoende plaats.

MAARTEN- Ik moet kunnen schrijven!

ELS- Hier zijn kamers genoeg, om je wat af te zonderen.

MAARTEN- Hoe oud ben jij?

ELS- (Rustig) Wij verschillen precies 4 jaar, 3 maanden en 26 dagen.

MAARTEN- (Verrast) Heb jij dit al uitgerekend?

ELS- (Rustig) Niet alleen dit. IK heb hier over "ons" zitten nadenken. Al dagen!

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Wij kennen mekaar nog niet eens.

ELS- (Resoluut) Dus wordt het de hoogste tijd, dat wij hier iets aan doen!

MAARTEN- (Geamuseerd) Door te gaan samenwonen?

ELS- Precies!

MAARTEN- (Wat komisch) Hierover moet ik eerst nog eens serieus nadenken!

ELS- Dit is nergens goed voor!

MAARTEN- (Geamuseerd) Bezin eer je begint!

ELS- (Vol overtuiging) Je moet het ijzer smeden, als het heet is!

MAARTEN- (Geamuseerd) En is het heet?

ELS- (Gemeend) Alleszins bij een van ons beiden!

(Maarten lijkt niet erg happig.)

ELS- (Blijkbaar ontgoocheld) Ik sta jou niet aan?

MAARTEN- Jawel! (Relativeert lichtjes geamuseerd) Al ken ik alleen nog maar je buitenkant.

ELS- (Lichtjes geamuseerd) De binnenkant is van dezelfde kwaliteit! Ik verzeker je, dat jij er nooit spijt van gaat krijgen.

MAARTEN- (Aarzelt) Ik heb dan voortaan veel minder tijd om te schrijven!

ELS- Hoezo? Van eten koken, winkelen, het huiswerk en noem maar op, hoef jij je voortaan niets meer aan te trekken. Allemaal tijdwinst!

MAARTEN- Ik sta helemaal paf! (Lichtjes geamuseerd) Mijn mond valt ervan stil!

ELS- (Lichtjes ironisch) Drink nog maar eens, dan komt je tong terug wat lossier!

(Maarten drinkt.)

ELS- Wij kunnen het samen toch eens proberen.

MAARTEN- En als het dan tegenvalt?

ELS- (Resoluut) Dan hebben wij het ten minste geprobeerd!

MAARTEN- Jij gaat dan ontgoocheld zijn.

ELS- Dit ben ik enkel, als jij mij geen kans gunt.

MAARTEN- Jij lijkt vastberaden?

ELS- Natuurlijk! Waarom zou ik je hier anders hebben uitgenodigd? Ik heb het grootste vertrouwen in jou. Beschaam dit nu niet!

MAARTEN- Het overvalt mij.

ELS- Hoe had ik het dan volgens jou moeten aanpakken? In bedekte termen? Of in eindeloze afleveringen lijk op tee-vee?

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Als wij nu al eens spraken over een... proefperiode?

ELS- Voor mij is die niet nodig. Maar als jij een twijfelaar bent...

MAARTEN- Dat niet! Maar...

ELS- Als wij mislukken, ben ik de eerste om er een einde aan te maken.

MAARTEN- (Plots ongerust) Waaraan?

ELS- Aan onze relatie! (Nogal ironisch) Wat dacht jij? Jij was je al bijna aan het klaarmaken, om naar mijn begrafenis te komen?... (Ernstig) Geef ons een kans!

MAARTEN- (Aarzelend) Jij wil het absoluut eens proberen ?

ELS- (Lichtjes ironisch) Dat heb jij goed begrepen!

MAARTEN- Wat gaat de publieke opinie hiervan denken?

ELS- Wie weet hiervan? Wij hoeven dit toch niet aan de grote klok te hangen.

MAARTEN- (Lichtjes ironisch) Liefst niet!

ELS- Wel dan!

MAARTEN- (Zonder overtuiging) Ik moet dan verhuizen?

ELS- (Resoluut) Jij komt naar hier!

(Maarten blijft aarzelen.)

ELS- (Blijkbaar ontgoocheld) Het staat je hier niet aan?

MAARTEN- Jawel! Jij woont hier veel comfortabeler dan ik.

ELS- (Blijkbaar ontgoocheld) "Ik" sta je niet aan?

MAARTEN- (Vol overtuiging) Jawel!

ELS- Wel dan!

(Maarten blijft aarzelen.)

ELS- Jij moet dan ook geen huur meer betalen!

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Om mijn appartementje op te zeggen, ga ik toch nog wat wachten.

ELS- Waarom?

MAARTEN- Af en toe moet ik toch nog bezoekers kunnen ontvangen. De pers en zo.

ELS- Jij gaat dus akkoord?

MAARTEN- (Glimlachend) Jouw voorstel is te mooi, om af te slaan.

ELS- Jij meent het?

- MAARTEN- (Glimlachend) Wij kunnen het eens "proberen".
- ELS- (Enthousiast) Fijn! (Glimlachend) Bezegelen wij deze overeenkomst met een kus?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Ik ken deze geplogenheden nog niet.
- (Meteen neemt Els Maarten vast. Op haar initiatief kussen zij mekaar nogal vurig.)
- MAARTEN- Amaai! (Geamuseerd) Jij hebt dit precies al vaker gedaan! Vaker dan ik!
- ELS- (Geamuseerd) Dat was eraan te merken! Wees gerust, in de kortste keren bezorg ik je de nodige ervaring.
- MAARTEN- (Wat plagerig) Een vlotte leerling ben ik nooit geweest.
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Wij in het onderwijs hebben geduld. Wij oefenen altijd, tot het er helemaal in zit.
- MAARTEN- (Geamuseerd) Wie had dit vanochtend durven dromen!?!
- ELS- (Lief) Noemen wij mekaar vanaf nu "schat"?
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Mij goed,... schat.
- ELS- (Wat vermanend) Erg overtuigend klinkt het nog niet.
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Dit komt nog.
- ELS- (Lief) Toch?
- MAARTEN- (Opgetogen) Ik heb zo de indruk, dat ik mij hier tamelijk vlug thuis ga voelen.
- ELS- Des te beter!... Ik moet je iets bekennen. Er is nog een probleempje.
- MAARTEN- (Ongerust) Jij bent toch niet ziek?
- ELS- Zie ik er zo uit?
- MAARTEN- (Vlug) Dat niet!
- ELS- (Wat ironisch) Ik ben zelfs niet gehandicapt. Maar...
- (Even aarzelt Els.)
- ELS- (Plots) Drink nog eens!
- MAARTEN- (Wat ironisch) Jij denkt, dat dit nodig is?
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Voor alle zekerheid!

(Maarten drinkt.)

ELS- Ik heb jou verteld over die duo-baan.

MAARTEN- Is daar wat mee?

ELS- Mijn vriendin en ik zouden die nog verder willen trekken.

MAARTEN- Naar volgend jaar toe?

ELS- Een duo-baan op alle vlakken.

MAARTEN- Ik kan niet meer volgen.

(Els begeeft zich naar de slaapkamer van Diane. Zij opent de deur. Vriendelijk glimlachend komt Diane Edeling tevoorschijn. Opgetogen stelt Els de twee aan mekaar voor.)

ELS- Maarten Delvaux... Mijn vriendin Diane Edeling.

DIANE- (Lief) Aangenaam.

MAARTEN- (Nogal verrast) Aangenaam... Woon jij hier ook?

DIANE- (Lief) Ja.

MAARTEN- (Begrijpt het nog altijd niet) En jij wil hier graag blijven wonen?

DIANE- (Lief) Natuurlijk.

ELS- (Verduidelijkt) Ook wat onze relatie met jou betreft, denken wij aan een duo-baan.

(Maarten, die net aan het drinken was, verslikt zich danig.)

ELS- (Vriendelijk) De ene dag ben jij bij Diane, de andere bij mij. Ben jij bij haar, dan slapen jullie daar. Ben jij bij mij, dan slapen wij hier. Diane en ik hebben hiermee geen enkel probleem.

MAARTEN- (Dom) Jullie niet?

ELS- (Vriendelijk) Jij toch ook niet?

MAARTEN- Dan moet ik om de andere dag...

(Maarten doet nu een gebaar van verwisselen tussen Els en Diane.)

ELS- Dit is toch geen probleem.

DIANE- (Vriendelijk) Dit valt best mee!

MAARTEN- (Wat ironisch) O ja?

DIANE- (Vriendelijk) Afwisselen van spijs doet eten.

MAARTEN- (Dom) Dat zeggen ze. Moet ik dan telkens om middernacht verhuizen van...

(Maarten maakt gebaar van de ene slaapkamer naar de andere.)

ELS- (Geamuseerd) Neen, neen! Jij mag rustig door slapen! Of verder doen, met wat jullie bezig zijn.

DIANE- (Erg vriendelijk) Verwisselen doen wij 's middags.

MAARTEN- (Nogal ironisch) Dit valt dan nog mee!

DIANE- (Vriendelijk) Misschien zitten wij hier dan met zijn drietjes gezellig te tafelen. Als jij in het midden hebt plaatsgenomen, kan jij rustig blijven zitten.

(William Redant verschijnt. Met een leeg melkpotje in de hand begeeft hij zich richting keuken.)

WILLIAM- (Zonder veel rondkijken) Dames!

(Blijkbaar heeft hij toch iets gezien. Hij stopt.)

WILLIAM- (Terwijl hij Maarten beziet) En mijnheer!

(Dan verdwijnt William in de keuken.)

MAARTEN- (Verwonderd) Wie is dit?

DIANE- (Vriendelijk) William.

MAARTEN- (Erg ongerust) Woont hij hier ook?

DIANE- (Vriendelijk) Neen, neen! Hij is onze bovenbuur.

ELS- (Vriendelijk) Hij is nogal aan de slordige kant. Meestal vergeet hij wat in huis te halen.

DIANE- (Vriendelijk) Hij komt zich hier dan bevoorraden.

MAARTEN- (Verwonderd) Hij loopt hier zomaar in en uit?

DIANE- (Vriendelijk) Hij is volledig te vertrouwen.

ELS- William is scheikundige.

DIANE- De ganse dag door doet hij allerlei proeven.

MAARTEN- (Niet meer gerust) Hierboven?

ELS- (Geamuseerd) Tot nogtoe is er nooit iets in de lucht gevlogen.

MAARTEN- (Nogal ironisch) Wij hoeven ons niet ongerust te maken?

ELS- (Geamuseerd) Jij kan hier op je twee oren slapen.
(Lief wijst ze naar de twee slaapkamers.) Daar... of daar.

DIANE- (Lief) Blijft Maarten nu hier?

MAARTEN- Ik zou eerst graag de hoogst nodige spulletjes naar hier halen.

DIANE- (Verduidelijkt lief) Anders moesten Els en ik nu uitmaken, wie van ons beiden als eerste aan de beurt komt.

(William komt terug met zijn melkpotje.)

WILLIAM- Als jullie nog eens naar de winkel gaan, dames, denk er dan aan ook melk mee te brengen. Jullie voorraad is bijna op. En jullie weten, wat voor een melkbaard ik ben.

ELS- (Vriendelijk) Wij denken eraan!

WILLIAM- (Glimlachend) Het amusement!

(Meteen is William verdwenen.)

MAARTEN- Als die... William hier toch geregeld in en uit loopt, waarom hebben jullie "hem" dan niet gevraagd voor die duo-baan?

DIANE- (Lichtjes geamuseerd) William beziet geen vrouwen.

MAARTEN- (Meteen ongerust) Hij is toch niet voor de mannen?

ELS- Hij laat je met rust. Trouwens, Diane en ik laten jou niet meer gaan.

DIANE- (Vriendelijk) Zullen wij dan maar meteen je kleren naar hier halen?

MAARTEN- (Pruttelt wat tegen) Waarom zo'n haast?

DIANE- (Wat plagerig) Wij willen jou niet meer de kans geven, je te bedenken.

MAARTEN- Welke kamer is dit?

DIANE- De badkamer. (Lief) Daar mag jij om de andere dag mijn rug wassen.

MAARTEN- En dat?

DIANE- Dat is de logeerkamer.

MAARTEN- Neem ik dan niet best "daar" mijn intrek? Op neutraal terrein?

ELS- Jouw kleren verdelen wij over de beide kamers. De ene helft bij Diane, de andere helft bij mij.

MAARTEN- (Maarten zoekt uitvluchten) En mijn bureau? Om te kunnen schrijven, moet ik mij afzonderen!

ELS- (Vriendelijk) Dit kan hier toch.

MAARTEN- Waar iedereen zomaar in en uit loopt?

ELS- (Op Diane doelend) Een van ons beiden is naar school.

MAARTEN- Maar de andere loopt hier rond!

ELS- (Geamuseerd) Als jij die de ganse nacht hebt beziggehouden, trekt die zich wel terug in de slaapkamer voor de hoognodige recuperatie.

MAARTEN- En William?

DIANE- "Als" die komt, loopt hij maar heel even in en uit.

(Ingrid Van Belle komt binnen. Bij de kapstok ontdoet zij zich van haar vestje.)

INGRID- Goedendag, samen!

(Meteen verdwijnt Ingrid in de keuken.)

MAARTEN- (Erg verrast) Wie is zij?

DIANE- (Vriendelijk) Ingrid.

MAARTEN- (Ongerust) Jullie wonen hier met zijn drieën?

ELS- Neen, neen! (Geamuseerd) Haar hoeft jij er niet bij te nemen! Zij is onze huishoudster.

MAARTEN- (Wat opgelucht) Ik dacht al aan een trio-baan!

ELS- (Lichtjes geamuseerd) Ingrid is al getrouwd. Haar man werkt als monteur hier op de gemeente.

MAARTEN- (Wat ongerust) Kan die... Ingrid haar mond wel houden?

DIANE- (Geamuseerd) Moeilijk! Behalve als het ons betreft. Haar werkgevers zijn haar heilig.

MAARTEN- (Blijkbaar ongerust) Ik ben niet haar werkgever.

ELS- (Alsof het de normaalste zaak is) Vanaf nu behoort jij hier toch tot de familie.

DIANE- (Vriendelijk) Hoe minder wij ons van het huishouden wat moeten aantrekken, hoe meer tijd wij hebben voor jou.

MAARTEN- Zou ik mij dan toch niet best terugtrekken in de logeerkamer?

ELS- (Tot Diane) Alleen voor het schrijven?

DIANE- Hierover valt te praten. Wij moeten dan wel eerst zijn werkuren vastleggen.

ELS- Ah ja! Anders zit hij daar de ganse dag!

(Ingrid komt uit de keuken. Zij heeft nu een schortje voor.)

ELS- (Enthousiast) Ingrid, dit is Maarten Delvaux, de bekende romanschrijver!

INGRID- (Gewoon) Nooit van gehoord.

ELS- Jij gaat hem wel leren kennen. Vanaf nu neemt hij hier zijn intrek.

INGRID- Bij...?

(Ingrid wijst achtereenvolgens naar Els en Diane.)

DIANE- (Glimlachend) Bij allebei.

INGRID- (Herhaalt rustig) Allebei. Mij goed, mij goed. Zelf zou ik er geen twee willen, maar als mijnheer zich hier goed bij voelt...

ELS- (Enthousiast) Om de andere dag verwisselt Maarten van partner.

INGRID- (Rustig) Interessant.

ELS- (Vriendelijk) Jij zorgt ervoor, dat hij zich hier zo gauw mogelijk thuisvoelt?

INGRID- (Rustig) Moet "ik" hiervoor zorgen?

ELS- (Geamuseerd) Diane en ik zorgen hier natuurlijk voor. Maar jij moet ons helpen.

DIANE- (Verduidelijkt) Met het eten en zo.

INGRID- (Rustig) Dit had ik al begrepen. (Geamuseerd) Voor dat andere begin ik al wat te veel jaren te krijgen.

ELS- (Geamuseerd) Jij kan nog best mee!

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Hou het toch maar voor jullie beiden. Met zijn tweeën is gemakkelijker voor de verdeling. Mijnheer moet hier dan ook eten hebben?

ELS- Ah ja!

INGRID- Mijnheer eet wat de pot schaft?

ELS- (Geamuseerd) Hij krijgt ook de nodige inspraak bij het

samenstellen van het menu.

- INGRID- Voor mij wordt dit wel meer werk. Word ik dan ook beter betaald?
- DIANE- (Lichtjes protesterend) Jouw werkuren blijven toch hetzelfde.
- INGRID- (Rustig) Neen dus.
- ELS- Dit bekijken wij wel, als Maarten hier is ingeburgerd.
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Ik zal jullie er dan aan herinneren.
- ELS- (Geamuseerd) Maarten was al bang, dat jij op straat je mond ging voorbijpraten.
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Wat dit betreft, hoeft mijnheer zich geen zorgen te maken.
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Noem hem vanaf nu maar Maarten.
- MAARTEN- (Plots) Hoe ga ik Diane noemen? (Tot Els) Jij wou, dat ik jou voortaan "schat" noemde.
- ELS- Haar ook.
- MAARTEN- Hoe weten jullie dan, welke van jullie beiden ik bedoel?
- ELS- Wij zien toch, welke jij op dat ogenblik in de ogen kijkt.
- INGRID- (Geamuseerd) Mijnheer Maarten kan jullie moeilijk "schat-1" en "schat-2" noemen.
- DIANE- (Tot Els) Wie van ons beiden komt er als eerste aan de beurt?
- ELS- Als liefje van Maarten? De oudste zeker.
- DIANE- (Lichtjes ontgoocheld) Waarom jij?
- ELS- Wij kunnen Maarten moeilijk een keuze laten maken. Dan moet hij al meteen een voorkeur uitspreken.
- (Plots bezien Els en Diane Ingrid.)
- INGRID- Jullie moeten mij niet bezien. Om de andere maand word ik door jullie beiden betaald. Evenveel,... of beter gezegd "even weinig". Ook ik kan moeilijk een voorkeur uitspreken.
- MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Wij kunnen misschien tossen. Lijk bij het voetbal. Kruis of munt!
- ELS- (Tot Diane) Oké?

DIANE- Oké! (Enthousiast) Maarten tost!

MAARTEN- Ah neen! Dan ben "ik" de schuldige!

DIANE- Els en ik kunnen ook niet in aanmerking komen.

INGRID- (Lichtjes ironisch) "Ik" mag de schuldige zijn!

DIANE- Het muntstuk is de schuldige. (Enthousiast) Ingrid tost!

INGRID- Heeft iemand mij een muntstuk?

(Iedereen bezielt Maarten. Meteen gaat deze in zijn portemonnee.)

INGRID- (Plagerig) Achteraf moet jij dit toch niet meer terug hebben?

MAARTEN- (Glimlachend) Liefst wel. Schrijvers hebben geen luxe.

INGRID- (Geamuseerd) Dan hebben jij en ik toch "iets" gemeen.

ELS- (Tot Ingrid) Weet jij, hoe dit moet?

INGRID- Mijn man is verzot op voetbal op de teevee. (Zuchtend) Ik heb al wat tossen moeten meemaken!

ELS- Begin er dan maar aan!

(Ingrid toont de beide dames het muntstuk.)

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) De kop van onze Albert is voor Els, en de "2 euro"-kant voor Diane. Akkoord?

ELS- Akkoord!

DIANE- Akkoord!

INGRID- Hier gaan wij dan!

(Met een onhandige zwier werpt Ingrid het muntstuk in de hoogte. Met de andere hand probeert zij het op te vangen, om het dan vliegensvlug zonder kijken om te keren in haar eerste hand. Dit manoeuvre mislukt. Het muntstuk komt op de grond terecht.)

INGRID- (Wat verbouwereerd) Bij de arbiters lukt dit altijd.

(Allen beginnen te zoeken.)

DIANE- Waar is het naartoe gevlogen?

INGRID- (Lichtjes ironisch) Als ik dit wist, moesten wij niet zoeken.

ELS- Maar enfin, hoe kan dit nu verloren geraken?

INGRID- (Met een open hand bij Maarten) Heb jij mij een ander muntstuk?

MAARTEN- (Ietwat ironisch) Om dat ook verloren te gooien?

INGRID- Die toss zal wel eens één keer lukken zeker?

MAARTEN- Terwijl jullie hier zoeken, ga ik die hoogstnodige spulletjes naar hier halen. Ik ben zo terug!

ELS- (Resoluut) Wij gaan mee!

DIANE- (Plagerig) Voor alle zekerheid!

INGRID- Moet ik ook mee?

ELS- Intussen zoek jij hier naar dat muntstuk!

DIANE- En kijk goed, wie van ons beiden de winnares is!

ELS- Maar niet foefelen!

INGRID- (Geamuseerd) Zorg maar, dat jullie hier straks met mijnheer Maarten niet "foefelen"!

(Maarten, Els en Diane maken aanstalten om te vertrekken.)

INGRID- (Geamuseerd) Als dat muntstuk op zijn plaats terechtgekomen, wie wordt er dan de gelukkige? Ik?

TWEEDE TAFEREEL

(Erg opgetogen komt Els uit haar slaapkamer. Resoluut begeeft zij zich naar de slaapkamer van Diane. Enthousiast klopt zij aan.)

ELS- (Enthousiast) Hallo! Middag!

(Er volgt niet meteen een reactie.)

ELS- (Lichtjes ongeduldig) Hallo? Middag!

(Diane verschijnt in de deuropening van haar slaapkamer.)

DIANE- (Minder enthousiast) Maarten en ik hebben nog drie minuten.

ELS- (Enthousiast) Zo nauw steekt het toch niet.

DIANE- (Lichtjes ontstemd) Waarom ben jij dan zo gehaast?

(Maarten verschijnt nu ook.)

DIANE- (Bezorgd) Heb jij alles?

MAARTEN- Dat denk ik toch.

DIANE- Je portefeuille?

MAARTEN- (Tast) Ja.

DIANE- (Lichtjes geamuseerd) Niet dat jij die per se moet meenemen!

ELS- (Geamuseerd) Ik ga hem niet vragen naar zijn identiteitskaart. Er zonder is hij bij mij even welkom!

DIANE- (Els lichtjes vermanend) Jij bent nog niet aan de orde!

ELS- (Terwijl zij glimlachend op haar horloge kijkt) Toch bijna!

DIANE- (Tot Maarten) Zit je kledij in orde?

MAARTEN- Ja.

DIANE- (Lichtjes geamuseerd) Ik wil niet, dat mijn vriendin iets op jou heeft aan te merken, als jij van bij mij komt.

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Zo is zij niet.

(Nadat zij zijn kleren nog wat heeft geschikt, vlijt Diane haar hoofd tegen de schouder van Maarten.)

DIANE- (Lichtjes weemoedig) Pak mij nog eens goed vast!

(Diane en Maarten kussen mekaar nogal vurig.)

DIANE- (Bezorgd) Zorg dat jij vannacht goed slaapt.

MAARTEN- (Lichtjes geamuseerd) Het is pas middag.

DIANE- Jij bent vermoeid.

MAARTEN- (Lichtjes enthousiast) Vanavond ga ik vroeg naar bed!

DIANE- (Meteen) Dit hoeft niet! Maar "als" jij in bed bent, zorg dan maar dat jij een goede nachtrust hebt.

ELS- (Lichtjes geamuseerd) Heeft hij de voorbije nacht weer weinig geslapen?

DIANE- (Lichtjes geamuseerd) Da's "onze" zaak, hè schat.

(Op initiatief van Diane kussen zij weer. Meteen begint Els op haar horloge te kijken.)

ELS- Nog een halve minuut!

DIANE- (Wat weemoedig tot Maarten) Ik ga je weer missen.

MAARTEN- Ik kom terug.

DIANE- (Wat weemoedig) Dat duurt nog zo lang. Schrijf intussen maar veel.

MAARTEN- Lijk ik nu bezig ben , geraakt mijn nieuwe roman nooit van start.

DIANE- (Vriendelijk) Meteen gaan schrijven dus!

ELS- (Telt enthousiast af) Tien, negen, acht,...

DIANE- (Vol overtuiging) Ik hou van jou!

MAARTEN- (Bijna als een zachte echo) Ik hou van jou.

DIANE- (Hartstochtelijk) Jij meent het?

MAARTEN- Natuurlijk.

ELS- (Enthousiast) Middag!

(Meteen haast Els zich in de armen van Maarten. Els en Maarten kussen mekaar vurig. Wat verweesd staat Diane er nu op te kijken. Langzaam trekt zij zich terug in haar slaapkamer. Bij de deur draait zij zich nog een laatste maal naar het kussende paar. Dan trekt zij zich langzaam terug.)

ELS- (Gemeend) Ik heb je gemist! Jij mij ook?

MAARTEN- (Gewoon) Natuurlijk.

ELS- (Wat verrast) Terwijl jij bij Diane was? Is zij dan niet lief genoeg voor jou?

MAARTEN- Dat wel. Maar...

ELS- (Lief) Als je van twee vrouwen houdt, wil je ze altijd allebei graag bij je?

MAARTEN- (Glimlachend) Precies!

ELS- (Bijna onschuldig) Hoe is Diane?

MAARTEN- Hoe bedoel je?

ELS- (Glimlachend) Als minnares?

MAARTEN- Wij hadden afgesproken, het hier nooit over te hebben;

ELS- (Glimlachend) Zij hoort ons niet. (Speels) Jij kan toch een tipje van de sluier oplichten.

MAARTEN- (Geamuseerd) Die sluier blijft beneden!

(Erg enthousiast probeert Els Maarten mee te tronen naar haar slaapkamer.)

ELS- (Lief) Kom!

MAARTEN- (Lichtjes tegenstribbelend) Waar wil jij naartoe?

ELS- (Enthousiast) Een partijtje stoeien!

MAARTEN- (Wat tegenstribbelend) Nu toch nog niet!

ELS- 't Is al een hele dag geleden!

MAARTEN- Voor jou! Niet voor mij! Ik heb mijn kleren pas aan!

ELS- (Enthousiast) Jij hoeft je niet uit te kleden, "ik" doe dit wel!

MAARTEN- (Tegenstribbelend) Nu nog niet!

ELS- (Enthousiast) Hier op de sofa dan!

MAARTEN- (Naar het publiek kijkend) Kunnen ze ons op straat dan niet bezig zien?

ELS- (Kijkt nu ook even naar het publiek) Da's de minste van mijn zorgen!

MAARTEN- (Gelaten) Goed! Dan leggen wij er ons maar bij neer!

(Els trekt Maarten op de sofa. Meteen beginnen zij te stoeien. De parlofoon zoemt. Maarten wil rechtekomen.)

ELS- (Niet kwaad, wel vastberaden) Liggen blijven!

MAARTEN- De parlofoon!

ELS- (Resoluut) Op dit ogenblik heb ik aan één iemand genoeg!

(Els begint weer te stoeien. Meteen komt Ingrid gehaast uit de keuken. Zij merkt het stoeiende koppel.)

INGRID- De parlofoon!

ELS- Niet opnemen!

INGRID- 't Is precies dringend!

ELS- (Gemeend) Dat kan wachten! (Op Maarten duidend) Hier is het dringend!

(Opnieuw zoemt de parlofoon.)

ELS- (Tot Ingrid) Afblijven!

INGRID- Nu ik hier toch ben, kunnen wij misschien het menu voor vanavond even bespreken.

ELS- Ook dat kan wachten!

INGRID- Ah neen, juffrouw! Ik moet nog gaan winkelen. Ik wil weten, wat ik moet meebrengen.

ELS- Jij doet maar.

INGRID- En als jullie dan niet tevreden zijn?

(Maarten komt als eerste recht.)

MAARTEN- Bespreek vlug met haar... (Geamuseerd) Ik kan tegen het wachten... voor heel even.

ELS- (Tot Ingrid) Vlug dan!

INGRID- Bij groenteboer "Het Spruitje" is er vandaag de keuze tussen twee klaargemaakte soepen. Tomatensoep met balletjes, en minestrone.

MAARTEN- Die... minestrone...?

INGRID- Da's een goeie, dikke groentesoep met veel rijst en granen en deegwaren en nog meer van die smos. Voor een keer is dit niet mis.

ELS- (Lief tot Maarten) Oké?

MAARTEN- Mij goed.

INGRID- Als hoofdschotel had ik gedacht aan varkenshaasje.

ELS- Alweer?

INGRID- Da's mijn specialiteit, juffrouw.

ELS- (Wat ironisch) Dat had ik nog niet ondervonden. Maak vanavond maar eens vis! Kabeljauw!

INGRID- (Niet zo enthousiast) Op een appartement als dit gaat dit nogal ruiken.

ELS- Dit hindert niet.

INGRID- (Sterk) Nogal lang ruiken!

ELS- (Wat plagerig) Voor een lekker stukje kabeljauw nemen wij dit er graag bij.

INGRID- (Zonder veel enthousiasme) Gebakken of gekookt?

ELS- Welke van beide is jouw specialiteit?

INGRID- (Wat ironisch) Geen van beide. Dit wordt werken met "Ons Kookboek" in de hand.

MAARTEN- Jouw keuken valt best mee.

INGRID- Dank je, mijnheer. (Ietwat ironisch) Toch ene, die verstand heeft van eten!

ELS- (Plagerig) Ja, mensen zoals Maarten, die van eten klaarmaken nooit echt werk hebben gemaakt!

MAARTEN- Hela, hela! Elke week ging ik minstens één keer langs een traiteur!

ELS- (Plagerig) Voor een bokaaltje pekelharing met ajuin?

MAARTEN- (Meespelend) Met mayonaise!

INGRID- Als dessert rijstpap met bruine suiker?

ELS- (Enthousiast) Pannenkoekjes!

INGRID- (Wat ironisch) Dan moet er eerst nog iemand eieren leggen.

ELS- Jij gaat toch naar de winkel.

INGRID- De eieren van de Carrefour komen uit Frankrijk. "Ooit" zijn die vers geweest! Nu meestal groen!

ELS- Bij de bakker verkopen ze ook eieren.

INGRID- Pannenkoekjes met bruine suiker, of met siroop?

ELS- Allebei!

INGRID- Dit gaat jullie dan wel "iets" meer kosten.

ELS- (Geamuseerd) Dit is geen probleem, Maarten heeft geld genoeg.

INGRID- (Lichtjes ironisch) Dan kan ik hem misschien ook jullie rekening van gisteren bezorgen? Ook die is nog niet betaald.

ELS- (Geamuseerd) Een goed idee! (Tot Ingrid) En laat ons nu een tijdje alleen.

INGRID- (Geamuseerd) Hier is er duidelijk ook werk aan de winkel.

ELS- (Geamuseerd) Ah, jij weet het?

INGRID- (Geamuseerd) Ik kan het ook niet verhelpen, dat jullie gezucht en gekreun hier meestal doordringt tot bij mij in de keuken. 't Amusement!

ELS- (Enthousiast) Wij doen ons best!

(Ingrid verdwijnt in de keuken. Els biedt Maarten een glas wijn aan.)

ELS- Uitdrinken!

MAARTEN- 't Is nog vroeg op de dag.

ELS- Ik wil, dat jij meteen op temperatuur komt!

MAARTEN- (Geamuseerd) Jij bent precies iets van plan?

ELS- Drinken!

(Maarten drinkt.)

ELS- Sneller! Sneller!

(Maarten drinkt nu steviger door.)

ELS- Tot op de bodem!

(Als het glas leeg is, neemt Els het van hem af. Zij plaatst het op het tafeltje. Meteen trekt zij Maarten de sofa op. Het tweetal begint meteen te stoeien. Voorzichtig wordt er op de haldeur geklopt. Meteen iets luider. Blijkbaar horen Els en Maarten dit niet. Ariane verschijnt in de deuropening. Voorzichtig kijkt zij rond. Zij merkt het stoeiende koppel.)

ARIANE- O, pardon! Van deur vergist!

(Ariane wil zich vlug terugtrekken, maar plots herkent zij Els.)

ARIANE- (Erg verrast) Els!?!

(Meteen veert Els recht.)

ELS- (Erg geschrokken) Mama!?!

ARIANE- (Verbaasd) Wat stelt dit voor?

ELS- (Erg onwennig) Dit is Maarten.

(Maarten wil Ariane de hand drukken, maar deze reageert niet.)

ELS- (Erg onwennig) Mijn vriend!

ARIANE- (Bijna als een verwijt) Ik dacht, dat jij hier alleen woonde?

ELS- Tot voor kort! (Zenuwachtig) Eigenlijk nog altijd. Maarten heeft zijn eigen appartement hier wat verderop in het centrum.

ARIANE- (Streng) Sinds wanneer hebben jullie kennis?

ELS- Nog maar pas.

ARIANE- Een paar dagen? Een paar weken?

ELS- (Ietwat aarzelend) Eerder een paar weken.

ARIANE- (Op de sofa duidend) En het gaat er hier al zo vlot aan toe?

ELS- (Onwennig) Wij hadden mekaar een tijdje niet meer gezien.

ARIANE- Geen wonder, dat er op mijn gebel niet werd gereageerd! Ik heb een van jullie burens moeten inschakelen, om mij hier binnen te laten.

(Ariane bemerkt het lege wijnglas.)

ARIANE- Wie van jullie beiden is er aan de drank?

(Als een schuldige steekt Maarten langzaam de hand op.)

ARIANE- Dat ook nog!... (Tot Els) Waar is jouw slaapkamer?

ELS- Daar.

(Meteen begeeft Ariane zich naar de slaapkamer van Els. Vlug giet Els zich een glas wijn in. Ook Maarten komt zijn glas bijhouden. Beiden drinken nogal stevig door.)

ELS- (Vlug) Jij houdt je mond, hè! Goed verstaan?

(Ariane komt terug.)

ARIANE- (Wat dreigend) Van wie zijn die mannenkleren?

(Maarten beziet Els, en steekt dan langzaam de hand op.)

ELS- Van hem.

ARIANE- Hoe komen die daar?

ELS- Maarten woont nogal bekrompen.

ARIANE- (Tot Maarten) Hoe lang woon jij hier al?

(Zwijgend beziet Maarten Els onwennig.)

ARIANE- (Nogal sarcastisch) Hij kan toch al praten?

ELS- Een paar weken. (Vlug) Ze zijn zijn appartement aan het herschilderen!

ARIANE- (Nogal sarcastisch tot Maarten) En vorderen die werkzaamheden al een beetje?

(Onbeholpen beziet Maarten Els.)

ELS- Volgende week al kan hij terug.

ARIANE- (Nogal sarcastisch) Misschien kunnen wij straks samen die werkzaamheden eens gaan bezichtigen?

(Ariane monstert Maarten van kop tot teen.)

ARIANE- Wat doe jij voor de kost?

(Erg onwennig beziet Maarten Els.)

ARIANE- (Tot Els) Mag hij voortaan zijn mond opendoen?

(Nogal onwennig knikt Els naar Maarten.)

ARIANE- (Tot Maarten) Ik luister.

MAARTEN- Ik ben auteur.

ARIANE- Auteur van wat?

MAARTEN- (Wijst naar zijn boek) Romans.

(Ariane neemt het boek van de tafel.)

ARIANE- (Leest) "Bloem der Liefde". (Wat meewarig) Och god, is 't weer van dat? (Nogal sarcastisch) Dan kom jij hier bij mijn dochter wat inspiratie opdoen?

ELS- Maarten heeft heel veel succes!

ARIANE- (Nogal ironisch) Hier bij jou? Dit heb ik gemerkt!
(Ernstig tot Els) Wat denk jij, dat pa hiervan gaat zeggen?

(Els antwoordt niet.)

ARIANE- (Wat gewichtig tot Maarten) Mijn man is luchtvaart-generaal. Altijd al heeft hij gedroomd van een uitsteken-de partij voor zijn enige dochter.

ELS- (Wat geraakt) Ik hoop, dat "ik" mij een man mag zoeken!

ARIANE- Een "geschikte" man!

ELS- (Wat geraakt) Is Maarten dit niet?

ARIANE- Dit weet ik niet. Ik weet nog niet, of hij al veel van die "Bloemen" heeft verkocht.

MAARTEN- Dit boek is pas verschenen.

ARIANE- (Nogal ironisch) Ik hoor het al, de verkoop is niet vet!

MAARTEN-(Lichtjes komisch) Dit kan nog komen.

ARIANE- (Nogal ironisch) Voor wie tegen het wachten kan!

MAARTEN- (Plots) Tussen Els en mij is er nog niets definitiefs!

(Els lijkt niet erg gelukkig met deze uitspraak.)

ARIANE- En jullie gaan al samen naar bed?

ELS- (Gekrenkt) Wij hebben de jaren!

ARIANE- (Wat schamper) Ook het verstand? Al zovelen - die ook de jaren hadden - hebben op deze manier hun gat verbrand!
(Tot Maarten) Vanavond zal jij haar met mij moeten delen. Ik ben van plan hier enkele dagen te logeren.

ELS- (Erg geschrokken) Hier?

ARIANE- Ja.

ELS- (Verontwaardigd) Dit kan niet!

ARIANE- Jij hebt hier toch meer dan één slaapkamer?

(Ingrid komt uit de keuken.)

INGRID- Ik meende, dat ik hier iets hoorde.

ARIANE- (Wat verrast) Wie is zij?

ELS- Mijn huishoudster.

INGRID- En wie is zij?

ELS- (Wat opgewonden) Mijn moeder!

ARIANE- Ik wist niet, dat jij ook al een huishoudster had. Krijg jij dit allemaal betaald?

INGRID- (Geamuseerd) Zo vet word ik hier niet betaald, madam.

ARIANE- (Gewichtig) Het komt nog boven op al die rest: de huur, het eten, de kledij! Dit allemaal van één wedde!

INGRID- (Verbetert) Twee!

ARIANE- (Op Maarten doelend) Betaalt hij mee?

(Ingrid wijst naar de slaapkamer van Diane. Zij wil iets zeggen, maar Els is haar voor.)

ELS- (Vlug) Ja!

(Ingrid begrijpt het duidelijk niet. Vlug doet Els Ingrid teken, dat deze haar mond moet houden. Blijkbaar heeft Ariane dit gemerkt.)

ARIANE- Achter mijn rug wordt er blijkbaar danig gegesticuleerd!

ELS- (Vlug) Ingrid is nog niet helemaal op de hoogte van de gang van zaken hier. Vandaar...

ARIANE- Zij is hier pas?

(Ingrid wil antwoorden, maar Els is haar weer voor.)

ELS- (Vlug) Ja!

ARIANE- (Op Ingrid doelend) Kan zij terug naar haar werk?

ELS- (Erg opgelucht) Ja!

INGRID- Blijft madam hier vanavond mee-eten?

ELS- (Vlug) Neen!

ARIANE- Ja.

INGRID- (Aarzelend) Dan moet ik voor één persoon meer meebrengen?

ARIANE- Ja.

INGRID- Dat zijn er dan vier?

ARIANE- (Verbetert) Drie!

- INGRID- (Verbeterd) Vier!
- ARIANE- (Wat verontwaardigd tot Els) Eet zij hier ook mee?
- INGRID- Neen, neen.
- ELS- (Resoluut) Ja!
- ARIANE- (Wat verontwaardigd) In de keuken dan toch?
- INGRID- (Tot Els) Voor vier personen?
- ELS- Ja.
- INGRID- (Geamuseerd tot Ariane) Kabeljauw op Ingrids wijze!
- ARIANE- Er is hier toch meer dan één slaapkamer?
- INGRID- Ja, ja.
- ELS- (Vlug, wat in paniek) Een logeerkamer! (Erg zenuwachtig) Maar die ligt er erg rommelig bij! Maarten werkt daar!
- ARIANE- (Wat verontwaardigd) Dus verblijft hij hier toch definitief?
- ELS- (Verduidelijkt vlug) Voorlopig! Tot de werkzaamheden in zijn eigen appartement zijn beëindigd!
- INGRID- (Wijst naar de slaapkamer van Diane) En dan is er nog de slaapkamer van...
- ELS- (Onderbreekt vlug) Die staat leeg! Die is nog niet bemeubeld!
- (Ingrid kan er duidelijk niet meer aan uit.)
- ELS- (Vlug tot Ingrid) Ik geef ma wel de nodige informatie! Ga jij intussen maar winkelen!
- INGRID- (Komisch) Ik denk, dat dit het beste is. (Geamuseerd) Ik heb zo de indruk, dat ik dringend aan wat frisse lucht toe ben.
- (Glimlachend verdwijnt Ingrid in de keuken.)
- ELS- (Erg zenuwachtig tot Ariane) Jij kan hier vanavond echt niet blijven!
- ARIANE- En de reden?
- ELS- (Wat opgewonden) Er is hier geen slaapgelegenheid!
- ARIANE- Zo rommelig ziet de logeerkamer er wellicht niet uit.
- ELS- Jawel! En daarbij, Maarten heeft die nodig!

ARIANE- (Nogal ironisch) Die zoekt zich voor vannacht wel "war-
mere" oorden!

MAARTEN- Weet je man, dat jij vanavond niet naar huis komt?

ARIANE- Zijn dit jouw zaken?

MAARTEN- Excuseer.

ARIANE- Ongetwijfeld gaat pa mij bij mijn thuiskomst vragen, hoe
het hier met zijn dochter is gesteld. Ik wil hem dan een
eerlijk antwoord geven. Daarom wil ik precies weten, hoe
het er hier aan toegaat!

ELS- (Lastig) Hier gebeurt niets verkeerds!

ARIANE- Waarom mochten pa en ik dan van niets weten? Probeer jij
ons met je "auteur" binnenkort voor voldongen feiten te
zetten?

ELS- (Erg opgewonden) Maar neen!

ARIANE- Jij weet goed genoeg, dat pa dit niet gaat pikken!

MAARTEN- Ik keer wel terug naar mijn appartement.

ELS- (Erg opgewonden) Niks van!

MAARTEN- Dan zijn onze problemen toch opgelost!

ELS- De jouwe, niet de mijne!

MAARTEN- Dan kan ma toch naar huis!

ARIANE= (Wat sarcastisch) En onmiddellijk na mijn vertrek,
kom jij weer terug naar hier! Zo laat ik mij door jou
niet bedotten, vriendje! (Tot Els) Hoe ziet die logeer-
kamer eruit?

(Meteen begeeft Ariane zich resoluut richting de slaap-
kamer van Diane.)

ELS- (Gilt) Neen!

(Erg verwonderd over de scherpe reactie van haar doch-
ter, houdt Ariane stil.)

ELS- (Vlug) De logeerkamer is daar!

(Ariane opent nu de deur van de logeerkamer.)

ARIANE- (Blijkbaar tevreden) Wat mankeert er aan deze kamer?

ELS- (Vlug) Jij bent anders gewoon!

ARIANE- Ik zou hier best een nachtje kunnen doorbrengen. Ik
dacht, dat "hij" hier werkte? Ik zie hier nergens een
schrijffhoek.

MAARTEN- Mijn laptop houd ik zoveel mogelijk bij de hand!

(Ariane beziet Maarten nogal scherp. Blijkbaar vraagt zij zich af, waar die laptop dan is. Maarten wordt hiervan duidelijk zenuwachtig. Eerst wijst hij naar de slaapkamer van Els, dan naar die van Diane. Meteen verbergt hij vlug zijn hand achter zijn rug. Ariane is nu helemaal achterdochtig. Resoluut begeeft zij zich richting slaapkamer van Diane.)

ELS- (Gilt) Neen!

(Met de klink al in de hand stopt Ariane.)

ELS- De laptop van Maarten bevindt zich in "mijn" slaapkamer.

MAARTEN- (Nogal ironisch) Maakt hij daar tijd om te schrijven?

(Ariane lost de klink.)

ARIANE- (Tot Els) Jij bent niet eens in staat, te zorgen voor je eigen onderhoud! Iedere maand stuurt pa je een behoorlijke, financiële tegemoetkoming! Hij was van plan, dit te blijven doen tot aan je huwelijk! Tot hij helemaal gerust was over jouw toekomst. Maar als hij nu verneemt, dat jij van plan bent...

ELS- (Onderbreekt haar, erg opgewonden) Nooit ga ik iets te kort komen!

ARIANE- (Op Maarten duidend) Wat heeft hij jou te bieden?

MAARTEN- Ik kom behoorlijk rond, mevrouw.

ARIANE- (Opgewonden) Ook als jij binnenkort een gezin met kinderen moet onderhouden?

MAARTEN- (Lichtjes glimlachend) Zover zijn wij nog niet.

ARIANE- (Opgewonden) Goddank! Blijf dus maar weg uit die slaapkamer van mijn dochter!

ELS- (Kwaad) Hierover beslissen Maarten en ik!

ARIANE- (Resoluut) Dat is mogelijk. Maar ik blijf hier, om toezicht te houden!

(Met een winkeltas in de hand komt Ingrid uit de keuken.)

INGRID- Ik ben eventjes weg naar de Carrefour! Houden jullie het hier ondertussen maar gezellig!

ARIANE- (Vlug tot Ingrid) Heb jij straks even de tijd, om de logeerkamer in orde te brengen?

INGRID- Blijft madam hier slapen?

ARIANE- (Nogal ironisch) "Slapen" dat denk ik niet, maar logeren in ieder geval!

ELS- (Erg koppig) Die logeerkamer is niets voor jou!

INGRID- Misschien kan Diane in de logeerkamer slapen. Dan kan madam...

(Ingrid wijst naar de slaapkamer van Diane. Ariane is nu erg achterdochtig. Resoluut begeeft zij zich naar de slaapkamer van Diane. Meteen opent zij de deur, en kijkt zij naar binnen. Zij trekt de slaapkamerdeur weer dicht.)

ARIANE- (Wat dreigend) Wie is die vrouw, die daar ligt te slapen?

INGRID- (Komisch) Ik ben naar de Carrefour!

(Meteen maakt Ingrid zich vlug uit de voeten.)

ARIANE- (Dreigend) Wie is dit?

(Els antwoordt niet.)

MAARTEN- (Probeert de situatie te redden.) Diane, de vriendin van Els.

ARIANE- (Erg achterdochtig) Vriendin?

MAARTEN- (Vlug) Niet wat jij denkt! Eerder een boezemvriendin!

ARIANE- (Nogal sarcastisch) "Boezem"-vriendin? Toch niet van jou?

MAARTEN- (Vlug) Neen, neen! Van Els!

ARIANE- Zij logeert hier ook?

MAARTEN- Ja.

ARIANE- (Wat verontwaardigd) Terwijl Els en jij daar in die andere slaapkamer...?

MAARTEN- Diane kan zwijgen!

ARIANE- Voor hoe lang is zij hier?

(Nogal hulpeloos bezieet Maarten Els.)

ELS- Zij woont hier... voorgoed.

ARIANE- (Verbaasd) Hoe kan dit allemaal?

ELS- Diane en ik huren hier samen. Mijn deel in de prijs is nu maar de helft. En dit appartement is toch veel te groot voor één persoon.

ARIANE- (Nogal ironisch) Hier is zelfs geen plaats genoeg, om je eigen moeder één nacht onderdak te bezorgen!

MAARTEN- (Tot Els) Ik verhuis vannacht weer naar mijn appartement. Dan kan jij Diane bij jou laten intrekken, en komt die andere slaapkamer vrij voor ma.

ELS- (Uitvlucht) En de vriend van Diane dan?

MAARTEN- (Dom) Ik?

ELS- (Opgewonden) Neen, de vriend van Diane!

MAARTEN- (Dom) Over wie heb jij het?

(Opgewekt komt William met een lege broodzak in de hand de kamer binnen. Vrolijk begeeft hij zich richting keuken. Meteen loopt Els op hem toe.)

WILLIAM- (Opgewekt) 't Is voor een paar boterhammen.

(Els grijpt William bij de arm, en trekt hem mee richting de slaapkamer van Diane.)

ELS- (Vriendelijk) Je vriendin is er al!

WILLIAM- (Begrijpt er uiteraard niets van) Pardon?

ELS- (Lief maar dwingend) Je vriendin! In jullie slaapkamer!

(Vlug duwt Els William de slaapkamer van Diane binnen.)

ARIANE- (Vermanend) Kon dit niet wat rustiger?

ELS- (Wat opgewonden) Die verstrooide professor altijd!

ARIANE- Professor? Je vriendin is duidelijk kieskeuriger dan jij!

(Plots een luide gil van Diane. Allen kijken verbaasd richting de slaapkamer van Diane.)

ARIANE- (Ongerust) Wat is daar aan de hand?

ELS- Dat koppel doet meestal nogal raar.

ARIANE- (Verbaasd) En jij neemt zoiets hier in huis? (Opgewonden) Ik vertrek meteen naar een hotel! Intussen zorg jij ervoor, dat heel die rotzooi hier in orde komt! Morgen vroeg zie jij mij hier terug! Jij nog alleen, zonder al die pottenkijkers!

(Meteen maakt Ariane aanstalten om te vertrekken. Bij de haldeur draait zij zich nog even om.)

ARIANE- Wat is dit hier voor een bordeel?

(Erg opgewonden komt Diane in een licht nachthemdje uit haar slaapkamer.)

DIANE- (Erg opgewonden) Els?... William...!

(Verstomd wijst zij naar haar openstaande slaapkamer-deur.)

DERDE TAFEREEL

(Opgetogen komt Diane uit haar slaapkamer. Resoluut begeeft zij zich richting de slaapkamer van Els. Enthousiast klopt zij aan.)

DIANE- (Enthousiast) Hallo! Middag!

(Er volgt niet meteen een reactie.)

DIANE- (Lichtjes ongeduldig) Hallo? Middag!

(Wat futloos verschijnt Els in de deuropening van haar kamer.)

ELS- (Wat humeurig) Wat is er aan de hand?

DIANE- (Enthousiast) Middag!

ELS- (Loom) En dan?

DIANE- (Enthousiast) Changer!

ELS- Vandaag kan dit niet.

DIANE- (Duidelijk niet akkoord) En de reden?

ELS- Mijn moeder kan hier ieder ogenblik opnieuw arriveren.

DIANE- En dan?

ELS- Dan gaat zij naar Maarten vragen.

DIANE- (Alsof het de doodgewoonste zaak is) Die is dan bij mij!

ELS- "Mijn" vriend?

DIANE- En "mijn" vriend!

ELS- Zij denkt, dat William jouw vriend is.

DIANE- Vertel haar dan de waarheid!

ELS- (Lichtjes opgewonden) Dit kan toch niet!

DIANE- Jij zoekt een uitvlucht, om Maarten langer bij jou te houden!

ELS- (Lichtjes opgewonden) Zodra mijn moeder terug naar huis is, komt Maarten weer bij jou.

DIANE- (Vastberaden) Maarten komt nu mee!

- ELS- (Opgewonden) Dit kan niet, ter wille van mijn moeder!
- DIANE- In onze overeenkomst betreffende Maarten was er nergens sprake van jouw moeder!
- ELS- (Nogal opgewonden) Ik kon toen moeilijk voorzien, dat zij hier ging langskomen. Maar zij is er nu!
- DIANE- Dit is jouw probleem, niet het mijne!
- ELS- (Opgewonden) Wees toch eens redelijk!
- DIANE- Ben ik dit niet? Wat Maarten betreft, ben ik nu aan de beurt!
- ELS- (Roept) Maarten?
- (Maarten verschijnt in de deuropening van de slaapkamer van Els.)
- ELS- (Tot Maarten) Leg Diane eens uit, dat meegaan met haar voor jou op dit ogenblik niet kan!
- MAARTEN- (Alsof hij het niet kan verhelpen) De moeder van Els kan hier ieder ogenblik opnieuw binnenkomen.
- DIANE- En dan?
- MAARTEN- Dan verwacht zij, dat ik bij haar dochter ben.
- DIANE- En waar moet jij op dat ogenblik zijn?
- MAARTEN- Normaal gezien bij jou.
- DIANE- (Resoluut) Zie het dan maar normaal, en steek nu meteen met mij mee over!
- ELS- (Lichtjes opgewonden) Dit kan niet!
- DIANE- (Vermanend) Els, jij bent nu niet meer aan de orde! Jij hebt je niet meer te bemoeien!
- ELS- (Wat opgewonden) Mijn moeder...
- DIANE- (Onderbreekt haar) Jouw moeder is hier nu niet!
- ELS- (Wat opgewonden) "Nog" niet!
- DIANE- (Nu ook wat opgewonden) Zij komt niet meer terug!
- ELS- (Opgewonden) Hoe weet jij dit? (Plots tot Maarten) Zeg ook eens iets!
- MAARTEN- (Plots) Wat vinden jullie van een tijdelijke rustperiode?
- DIANE- (Resoluut) Die heb ik al gehad! Al vierentwintig uur lang!

- ELS- (Wat opgewonden) Wees nu toch eens redelijk!
- DIANE- (Wat opgewonden) Redelijk? Dat jullie mij gisteren twee uur lang met William in mijn kamer hebben opgezadeld, was dat redelijk?
- ELS- Mijn moeder wou plots niet meer vertrekken. Wij konden niet anders, dan William zolang bij jou opgesloten houden!
- DIANE- Al die tijd stond ik daar kou te lijden in een nachthemdje van niet veel! Ik wou mij omkleden, maar die onnozelaar stond er voortdurend op te kijken!
- ELS- Had hem dan gevraagd, zich om te draaien!
- DIANE- Dan stond hij met zijn gezicht naar die grote spiegel van mijn kleerkast!... En daarbij, heb jij gisteravond ook aan Maarten gevraagd, zich om te draaien toen jij je ging uitkleden?
- ELS- Dat is wat anders!
- DIANE- (Humeurig) Ik heb mij niet belachelijk gemaakt!
- ELS- Met alle plezier zou ik je Maarten meegeven,...
- DIANE- (Valt meteen in) Doe dit dan!
- ELS- ...als mijn moeder hier niet in de buurt logeerde.
- DIANE- (Geprikkeld) Hou maar op over die moeder van jou! Nu gaat het over Maarten!
- ELS- Zodra mijn moeder is vertrokken, krijg jij ruimschoots terug wat jou nu te kort wordt gedaan.
- DIANE- (Ontstemd) Al van deze morgen vroeg zit ik te hunkeren naar dit ogenblik. En nu het er eindelijk is, wil jij mij "nog" langer op de proef stellen!
- ELS- Wat zou jij doen, als jouw moeder hier plots stond?
- DIANE- Zo onnozel is die niet!
- ELS- Dit dacht ik ook van "mijn" moeder!
- MAARTEN- Anders moeten wij afspreken, dat ik bij Diane blijf tot de parlofoon zoemt. Voor jouw moeder hier boven is, kan ik nog altijd oversteken.
- ELS- Als jij gekleed bent!
- MAARTEN- Wie zou mij hier zien?
- ELS- (Op het publiek duidend) De mensen op straat!

MAARTEN- Ik ben zo in jouw slaapkamer. Ook daar vind ik wel het nodige, om mij aan te kleden.

(Els aarzelt nu.)

ELS- En als ze hier nu weer plots voor ons staat zoals gisteravond?

MAARTEN- Dit lukt haar geen tweede keer.

ELS- (Lichtjes verwijtend) Jij bent liever bij Diane dan bij mij.

MAARTEN- (Vriendelijk) Sorry, lieve Els, maar de beurt is nu eenmaal aan je vriendin.

ELS- (Wat humeurig) Toen wij die overeenkomst afsloten, hadden wij moeten rekening houden met eventuele noodgeval-
len.

MAARTEN- (Vriendelijk) Diane en ik zorgen er wel voor, dat jij niet in de problemen geraakt.

ELS- (Lichtjes humeurig) Als jullie met mekaar bezig zijn, horen jullie niet eens dat de parlofoon zoemt!

MAARTEN- (Vriendelijk) Reken maar op ons! En als jij ons niet vertrouwt, ga dan gerust zelf opendoen.

(Meteen haast Els zich naar de keukendeur.)

ELS- (Roept) Ingrid?

(Ingrid verschijnt.)

INGRID- Ja, juffrouw?

ELS- Kan jij op de parlofoon letten? Als hij zoemt, onmiddellijk Diane en Maarten verwittigen en dan pas de bezoeker binnenlaten!

INGRID- Jij kan op mij rekenen, juffrouw. (Enthousiast) Ik laat de keukendeur openstaan!

DIANE- (Lichtjes protesterend) Hou die maar dicht!

MAARTEN- Ingrid kent toch de situatie hier. (Geamuseerd) Voor haar hoeven wij ons niet in te houden.

DIANE- (Vastbesloten) Dit was ik ook niet van plan!

MAARTEN- (Geamuseerd) Desnoods trekken wij ons terug in je slaapkamer.

ELS- (Vlug) Dit hoeft niet!

MAARTEN- (Vriendelijk tot Els) Reken maar op ons.

- ELS- (Wat ongerust) Ik zal wel moeten.
- INGRID- (Geamuseerd) Zijn nu alle problemen opgelost?
- ELS- (Niet overtuigd) Ik hoop het!
- (Heel even kijkt Maarten lief naar Diane, dan begeeft hij zich tot bij Els. Hij neemt haar handen in de zijne.)
- MAARTEN- (Erg vriendelijk) Ga nu maar wat rusten, jij bent moe.
- (Maarten kust Els.)
- ELS- (Blijkbaar niet gerust) Ga jij ook maar wat rusten, ook jij hebt het nodig. Maar "echt" rusten!
- (Maarten glimlacht naar Els. Wat schoorvoetend vertrekt deze nu naar haar slaapkamer.)
- INGRID- (Geamuseerd) Zo'n "duo-baan" lijkt op het eerste gezicht heel interessant. Maar zo te zien, heeft zij ook haar problemen. Stel dat ik onze Steven moest delen met nog een andere vrouw! "Hij" en "zij" zouden er niet goed van zijn!
- (Glimlachend trekt Ingrid zich terug in haar keuken. Meteen vallen Diane en Maarten mekaar in de armen. Kus-send rollen zij op de sofa. Gestoei. Dan zoemt de parlofoon. Meteen komen Maarten en Diane recht.)
- DIANE- (Erg lastig) Ah neen!
- MAARTEN- Ik trek mij vlug terug bij Els!
- DIANE- (Laat hem niet los) Zo niet, manneke! Die moeder van Els is nog lang niet boven!
- (Diane begint opnieuw te stoeien met Maarten. Ingrid komt nu gehaast uit de keuken. Meteen begeeft zij zich naar de parlofoon.)
- INGRID- (In parlofoon) Hallo?... Ja, madam... Oké, madam!
- (Maarten haast zich nu richting de slaapkamer van Els.)
- INGRID- 't Was niet de moeder van juffrouw Els!
- (Meteen stopt Maarten.)
- MAARTEN- Wie dan wel?
- INGRID- (Wat onverschillig) Dat weet ik niet. Ik kon haar niet goed verstaan.
- (Meteen haalt Diane Maarten weer naar de sofa.)
- DIANE- (Alsof zij het meent) En nu blijven liggen, tot ik

mijn goedkeuring geef!

(Hun gestoei herbegint. Ingrid opent de haldeur, Diane en Maarten merken dit niet.)

INGRID- Kom er maar in, madam.

(Monica komt de kamer binnen.)

MONICA- (Tot Ingrid) Goedendag. Is mijn dochter er niet?

(Verschrikt veren Maarten en Diane nu recht.)

DIANE- (Erg geschrokken) Ma!?!

MONICA- (Enthousiast) Diane!

(Erg vriendelijk beziet Monica Maarten.)

MONICA- (Erg vriendelijk) En dit is...?

DIANE- (Erg zenuwachtig) Maarten,... mijn vriend!

MONICA- (Enthousiast) Jij hebt ook al een vriend? Fijn!

INGRID- (Geamuseerd) Ik zal mij maar terugtrekken in de keuken, voor ik weer stommiteiten vertel.

(Meteen verdwijnt Ingrid in de keuken.)

MONICA- (Enthousiast) Mijn dochter heeft een vriend! Hiervan liet zij mij niets weten!

DIANE- (Vlug) Maarten en ik kennen mekaar pas!

MAARTEN- (Onwennig) Nog maar enkele weken!

MONICA- (Enthousiast) Het ziet er echt een toffe gast uit!

DIANE- (Lichtjes nerveus) Dit is hij ook!

MONICA- (Vriendelijk, op de sofa duidend) En dan kom ik jullie hier in volle bezigheid storen?

MAARTEN- (Ietwat onnozel) Dit hindert niet. Het is nog lang, voor het avond is.

MONICA- (Vriendelijk) Natuurlijk! Woont Maarten hier ook?

DIANE- (Vlug) Neen!

MAARTEN- (Bijna gelijktijdig) Ja!

MONICA- (Vriendelijk tot Diane) Dit is toch heel normaal.
(Geamuseerd) Wij in onze tijd hadden met nonnen te doen. Als wij een jongen tegenkwamen, moesten wij zover mogelijk afstand houden. Gelukkig voor jullie zijn de

tijden veranderd.

MAARTEN- (Ietwat onnozel) Ja, 't is lang geleden, dat ik nog een non ben tegengekomen.

DIANE- (Probeert Monica zo vlug mogelijk buiten te krijgen) Jij komt heel even goedendag zeggen?

MONICA- (Vriendelijk) Ik heb enkele dagen vakantie genomen. Pa moet maar zolang zijn plan trekken.

DIANE- (Meteen heel erg ongerust) Jij bent toch niet van plan, hier ergens in de buurt te logeren?

MONICA- (Vriendelijk) Hier bij jullie!... als het kan.

DIANE- (Opgewonden) Dit kan niet!

MONICA- Hier lijken mij anders voldoende kamers. (Vriendelijk) Waar is jullie slaapkamer?

DIANE- (Wijst) Daar!

MONICA- (Vriendelijk) Er zijn er nog andere?

(Diane aarzelt.)

MAARTEN- Ja.

MONICA- (Erg vriendelijk) Waar?

MAARTEN- (Wijst wat onwennig) Daar... en daar.

(Meteen wil Monica overgaan naar de slaapkamer van Els.)

MONICA- (Vriendelijk) Daar?

ELS- (Te luid) Neen!

MAARTEN- (Vlug) De logeerkamer is daar!

(Monica wil nu overgaan naar de logeerkamer.)

DIANE- (Nogal opgewonden) Jij kan hier niet blijven, moeder!

MONICA- (Vriendelijk) Jullie zijn bang, dat ik jullie in de weg loop? Ik ben toch ook jong geweest. Ik weet best hoe het eraan toegaat, als je je hormonen nog moeilijk de baas kan. Als het nodig is, trek ik mij wel op tijd terug.

DIANE- (Vlug) Wij wandelen samen naar het centrum. Daar is het veel gezelliger!

MONICA- (Enthousiast) Ik vind het hier net zo knusjes!

MAARTEN- (Tracht zich ertussenuit te werken) Terwijl jullie met zijn beiden een uitstap maken, let ik hier wel op het appartement.

DIANE- (De kamer van Els beziend) Niks van! (Resoluut tot Maarten) Jij gaat met ons mee!

(Achter de rug van Monica probeert Maarten Diane duidelijk te maken, dat de moeder van Els ieder ogenblik terug kan komen. Monica merkt dit.)

MONICA- (Vriendelijk) Is er iets?

DIANE- (Onwennig) Niets speciaals.

MONICA- (Enthousiast) Ik ben zo blij, dat ik nog eens bij jou ben! En dat ik je vriend kan leren kennen! Mijn toekomstige schoonzoon! (Gemeend) Samen maken wij het hier nu gezellig!

DIANE- (Moedeloos) Moeder...?

MONICA- (Erg vriendelijk) Neem mij niet kwalijk, dat ik jouw vriend zo in het oog heb, Diane. Ik kan er maar niet genoeg van krijgen. Twee zo mooie mensen! Hier kunnen niet anders dan mooie kinderen van komen!

DIANE- (Erg gegeneerd) Moeder!

MONICA- (Geamuseerd) Het was maar een grapje. Voor kinderen hebben jullie nog alle tijd. Hoewel! Hoe eerder jullie eraan beginnen, hoe eerder ze volwassen zijn. En hoe eerder jullie weer wat meer tijd hebben voor jezelf en voor mekaar.

DIANE- (Nerveus) Wie tijd maakt, heeft tijd!

MONICA- (Geamuseerd) Dit zeg ik ook altijd. Daarom ben ik nu allerm minst gehaast... Staat Maarten ook in het onderwijs?

DIANE- Maarten is auteur. Hij schrijft romans.

MONICA- (Enthousiast) Fijn! (Onschuldig) En kan hij hiervan leven?

(Maarten neemt "Bloem der Liefde" van het salontafeltje.)

MAARTEN- (Vriendelijk) Misschien heb jij mijn laatste roman al gelezen?

(Maarten wil Monica het boek overhandigen, maar deze neemt het niet aan.)

MONICA- Ik lees zelden. Alleen "Dag Allemaal". Dit vind ik heel interessant. (Enthousiast) Als je dit even doorbladert, ben je helemaal op de hoogte van alle ellende die er in

de wereld te koop is. Echtscheidingen, ruzies, overspel, schandalen, alles! (Precies wat ontgoocheld) Maar jij schrijft romans?

MAARTEN- (Wat onwennig nu) Ja.

MONICA- Je boek heeft wel een mooie omslag. Heb jij die ook zelf bedacht?

MAARTEN- (Onwennig) Dit is het werk van mijn uitgever. Hiervoor heeft hij zijn medewerkers.

MONICA- (Enthousiast) Fijn! (Vriendelijk) Wat kost zo'n boek?

MAARTEN- (Enthousiast) Voor jou is het gratis!

MONICA- Hiervoor vroeg ik het niet.

MAARTEN- (Wat ontgoocheld nu) 28 euro en 31 eurocent.

MONICA- (Wat verrast) Voor zo één exemplaar? (Nogal gewichtig) Hiervoor koop je bij ons in de Delhaize twee paar deftige sokken! Schrijf jij ook over Prins Albert van Monaco en Charles en Camilla van Engeland en zo?

MAARTEN- (Wat onwennig) Ik houd het meer bij de gewone man en vrouw in de straat.

MONICA- (Onschuldig) Die halen tegenwoordig ook al genoeg toeren uit.

(Monica neemt nu toch het boek van de salontafel.)

MONICA- (Leest) Maarten Delvaux. (Tot Maarten) Mooie familienaam! (Fier tot Diane) Later gaan jouw kinderen ook zo heten! (Tot Maarten, half geamuseerd half geïnteresseerd) Jij hebt toch niets te maken met die sacochen?

MAARTEN- (Wat onwennig) Neen, neen.

MONICA- (Lichtjes geamuseerd) Jammer! Anders waren jullie nu al binnen, Diane!

(Ingrid komt uit de keuken.)

INGRID- Excuseer, dat ik weer eens kom storen, maar het is hetzelfde liedje van elke dag.

MAARTEN- Het avondeten?

INGRID- (Tot Monica) Maarten weet er al van mee te spreken.

MONICA- Eten jullie 's avonds warm?

INGRID- Ja, mevrouw.

MONICA- (Enthousiast) Mag "ik" dan deze keer voor het eten zor-

gen?

INGRID- (Geamuseerd, tot Diane) Word ik dan wel betaald?

DIANE- (Wat zenuwachtig) Wij eten in een restaurant in het centrum.

MONICA- (Erg vriendelijk) Laat je moeder voor één keer nog eens iets voor jou doen!

DIANE- (Wat lastig) Al dat werk!

MONICA- (Enthousiast) Ik doe het met alle plezier!

INGRID- (Geamuseerd, tot Monica) Kunnen wij er geen duo-baan van maken? (Terwijl ze Diane wat plagerig beziet) Een "duo-baan" is in tegenwoordig!

MONICA- (Enthousiast) Wij samen aan het fornuis? Waarom niet?
(Enthousiast) Wat dachten jullie van konijn met pruimen?

DIANE- (Erg ontgoocheld) Moeder!

MONICA- (Enthousiast) Of konijn gestoofd met spekbrokjes en veel ajuin?

DIANE- (Lastig) Wie eet er tegenwoordig nog konijn?

MONICA- (Vriendelijk) Heb jij een beter voorstel?

DIANE- (Ietwat opgewonden) Een restaurant!

INGRID- Varkenskarbonades vallen ook altijd in de smaak. Hier kan je ook een flinke klad ajuin bijdoen!

MONICA- (Enthousiast) Wij beginnen met een heerlijk soepje!

INGRID- Bij "Het Spruitje" is er vandaag de keuze tussen knolseldersoep en preisoep.

MONICA- (Vriendelijk) Wij gaan onze kinderen toch geen opgewarmde soep voorzetten? (Enthousiast) Wij koken er zelf! Lentejulienne! (Tot Ingrid) Wat heb jij hier allemaal in huis?

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Op dit ogenblik nog niets.

MONICA- (Enthousiast) Jonge erwtjes, postelein, ajuin, peter-selie, sla...

INGRID- (Onderbreekt) Wie gaat dit allemaal schoonmaken?

MONICA- (Enthousiast) Wij zijn toch met zijn tweeën! En als hoofdgerecht een mals stukje rundgebrad met een paar ajuintjes en worteltjes!

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Wat denkt juffrouw Diane hiervan?

DIANE- (Wat humeurig) Jullie weten, wat ik erover denk!

MONICA- (Enthousiast, tot Ingrid) Wij gaan onze kinderen eens verrassen!

INGRID- Eerst moet ik nog wel langs de Carrefour. (Voorzichtig) Voor hoeveel personen, juffrouw?

MONICA- Vier! (Enthousiast, tot Ingrid) Jij eet toch ook mee?

INGRID- (Nogal voorzichtig) Dan zijn wij met meer dan vier.

MONICA- Hoezo? (Telt) Eén, twee, drie, vier!

INGRID- (Voorzichtig) Ga jij het je moeder uitleggen, juffrouw?

MONICA- Is er wat aan de hand?

(De deur van de slaapkamer van Els gaat open. Els verschijnt. Zij lijkt wat zenuwachtig.)

MONICA- (Wat verrast) Wie is dit?

(Niemand antwoordt.)

INGRID- (Iets te heftig) "Ik" weet van niks!

MAARTEN- (Kan niet anders meer dan antwoorden) Dit is Els, een vriendin van Diane.

MONICA- Logeert zij hier ook?

MAARTEN- Zij woont hier ook.

MONICA- (Wat verrast) Diane en Els samen?

MAARTEN- (Gelaten) Ja.

MONICA- (Enthousiast) Dit is fantastisch! Dan voelt mijn dochter zich hier zeker nooit alleen! (Tot Els) Eet jij vanavond ook mee?

ELS- (Wat somber) Dit weet ik nog niet. Dit hangt ervan af, of ik intussen iets heb vernomen.

MONICA- Heeft Els ook een vriend?

INGRID- (Zonder nadenken) Ja.

MONICA- En hij is er nog niet?

INGRID- (Weet niet meer wat te antwoorden) ...Euh!...

DIANE- (Vlug) Els verwacht haar moeder!

MONICA- Heeft die misschien laten weten, dat zij komt?

MAARTEN- Zij is gisteren hier geweest, maar...

(Maarten bedenkt zich vlug.)

ELS- Zij is met een wat kwade kop vertrokken... naar een hotel hier ergens in de buurt. Vandaag zou zij terugkomen.

MONICA- Maar zij heeft niets meer van zich laten horen? Bel haar dan op!

ELS- (Ietwat lastig) In welk hotel?

MONICA- Zij heeft toch een gsm?

ELS- (Ietwat lastig) Problemen los je niet op per gsm.

MONICA- (Bezorgd) Waarover ging de discussie?

ELS- (Haalt de schouders op) Och.

MONICA- (Plots wat ongerust) Diane zat er toch voor niets tussen?

MAARTEN- (Vlug) Neen, neen!

INGRID- (Zonder nadenken) Eigenlijk...

(Ingrid weet nog net op tijd haar mond te houden.)

MONICA- (Wat ongerust) Eigenlijk wel?

INGRID- (Vol overtuiging) Neen, neen. Toen de discussie hier in volle gang was, zat Diane daar in haar slaapkamer samen met "haar" vriend.

MONICA- (Opgelucht) Gelukkig! (Tot Els) Trek het je niet te zeer aan, Els. Onenigheden komen er in de beste huishoudens al eens voor. Was je vriend er toen ook bij?

INGRID- (Omdat Els niet meteen antwoordt) Ja.

MONICA- Misschien is hij het dan op dit ogenblik met je moeder aan het goedmaken.

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Ik denk het niet.

MONICA- (Lichtjes glimlachend) Hij is wat van de koppige kant?

MAARTEN- (Lichtjes verontwaardigd) Helemaal niet!

INGRID- (Geamuseerd) Hij heeft zowat het karakter van Maarten.

MONICA- (Glimlachend naar Maarten) Dan is hij ook van de goede soort. (Tot Ingrid) Jij moet nog naar de Carrefour?

- INGRID- Zodra ik weet, voor hoeveel personen ik moet inkopen doen.
- MONICA- (Tot Els) Intussen kan "ik" toch op zoek gaan naar jouw moeder.
- ELS- (Ongelovig) Waar?
- MONICA- Hier in de omliggende hotels. Zoveel zijn er dit niet.
- DIANE- (Ongerust) Jij kent haar moeder niet eens!
- MONICA- Ik veronderstel, dat de moeder van Els een naam heeft?
- ELS- Ariane Dewaele.
- MONICA- Dus kan ik naar haar vragen!
- DIANE- (Nogal lastig) Jij wil de problemen hier nog groter maken?
- MONICA- (Goedig) Ik wil ze oplossen.
- INGRID- (Probeert het op te lossen) De moeder van juffrouw Els ook naar hier halen, is geen goed idee, madam.
- MONICA- Waarom niet?
- ELS- (Wat opgewonden) "Ik" moet die problemen proberen op te lossen!
- MONICA- Samen met je vriend?
- ELS- Ja.
- DIANE- (Meteen wat opgewonden) Ah, neen!
- MONICA- (Wat verrast) Waarom niet?
- (Diane zwijgt.)
- MONICA- (Wat ongerust) Is hij misschien de aanleiding voor hun problemen?
- MAARTEN- (Wat verontwaardigd) Absoluut niet!
- DIANE- Onder andere.
- MONICA- Ik kan niet meer volgen! Waar is die vriend nu?
- (Op dit ogenblik komt William uit de hal. Hij is voorzichtiger en schuwer deze keer.)
- DIANE- (Wijst naar William) Daar!
- WILLIAM- (Voorzichtig) Ik kom even een dweil lenen. Ik heb wat gemorst.

(Resoluut stapt Diane op William toe. Deze vreest blijkbaar al het ergste. Nogal stevig neemt Diane hem bij de arm en dwingt hem richting de slaapkamer van Els.)

DIANE- (Kordaat tot William, op Els doelend) Je vriendin heeft je wat te vertellen!

WILLIAM- (Bang) Beginnen jullie weer opnieuw?

DIANE- Vooruit!

(Diane duwt William de slaapkamer van Els binnen.)

DIANE- (Resoluut tot Els) Deze keer is het aan jou! Ook nu kan het hier een paar uurtjes duren!

(Meteen verdwijnt Els in haar slaapkamer. Diane trekt de deur nogal hevig dicht.)

DIANE- (Resoluut) Zo!

MONICA- (Wat verrast) Diane! Waarom zo'n heftige scène?

INGRID- (Glimlachend) Trek het je niet aan, mevrouw. Als jij een tijdje hier bent, geraak je hieraan wel gewoon.

VIERDE TAFEREEL

(De parlofoon zoemt. Els komt uit de keuken. Zij haast zich naar de parlofoon.)

ELS- (In parlofoon) Hallo?... (Duidelijk onzeker, maar toch wat opgelucht) Kom maar naar boven.

(Els haast zich naar de slaapkamerdeur van Diane. Gespannen luistert zij even. Dan haast zij zich, om de haldeur te openen. Ariane komt naar binnen.)

ELS- (Nogal gespannen) Dag, moeder.

ARIANE- (Lichtjes opgewonden) Ben jij alleen?

ELS- (Wat geschrokken) Hôe zie jij eruit?

ARIANE- (Nogal opgewonden) Ben jij alleen?

ELS- Dat weet ik niet. Ik ben net op, en ik ben bezig koffie te zetten. Ik heb hier nog niemand gezien.

ARIANE- (Nogal opgewonden) En die mooie "vriend" van jou?

ELS- Ook Maarten heb ik nog niet gezien.

ARIANE- (Opgewonden) Hij is er niet?

ELS- Niet bij mijn weten. Ik had je al eerder verwacht.

ARIANE- (Veelbetekenend) Ik ben niet teruggekomen, voor ik die boeken van hem had gelezen!

ELS- (Wat verrast) Heb jij die...?

ARIANE- (Valt meteen in) ...geleend in de bibliotheek! (Veelbetekenend) Ik heb ze gelezen! (Opgewonden) In één adem! Niet van de spanning, maar van de verontwaardiging! En jij houdt van zo iemand?

ELS- Wat scheelt er aan hem?

ARIANE- (Opgewonden) Is hij er ook eentje, lijk die personages in zijn boeken?

ELS- Dat weet ik niet. Ik heb nog nooit iets van hem gelezen.

ARIANE- (Opgewonden) Doe het dan maar nooit! Wat die allemaal op papier durft zetten! Een pure schande! Vuildoenerij van het begin tot het einde! Boek één! Een vrouw die het thuis niet meer ziet zitten, en die het daarom maar eens met een andere man gaat proberen!

- ELS- Zoiets gebeurt toch.
- ARIANE- (Opgewonden) Boek twee! Een man krijgt een auto-ongeluk, dat hem voor de rest van zijn leven verlamt en zijn hersenen beschadigt. In plaats van hem te helpen, wil zijn vrouw hem verlaten! "Met die man ben ik niet getrouwd," beweert zij!
- ELS- Begrijp jij dit niet?
- ARIANE- (Opgewonden) Boek drie! Een man begint een relatie met twee vrouwen tegelijk! Om de haverklap verhuist hij van de ene naar de andere!
- ELS- Dit lijkt mij interessant. (Lichtjes geamuseerd) Zeker voor die man.
- ARIANE- (Erg opgewonden) Wat zou jij zeggen, als die "auteur" van jou geregeld van het ene bed in het andere dook?
- ELS- Ik zou proberen te achterhalen, waarom hij zoiets deed.
- ARIANE- (Verontwaardigd) Jij zou hem nog proberen te begrijpen?
(Erg opgewonden) Ik niet! Ik eis, dat jij hem hier zo rap mogelijk de deur wijst!
- ELS- Ik was net bezig koffie te zetten. Jij ook een kop?
- ARIANE- (Opgewonden) Ik had het over die schunnigaard!
- ELS- Jij nog altijd "met" melk en suiker? Ik erzonder.
- (Meteen verdwijnt Els in de keuken. Ariane haast zich naar de slaapkamer van Els. Zij opent de deur en kijkt naar binnen. Blijkbaar wat opgelucht trekt zij de deur weer dicht. Opgewonden beweegt Ariane zich door de kamer. Even gaat zij luisteren aan de slaapkamerdeur van Diane. Zij wil die openen, maar bedenkt zich op het laatste ogenblik. Als zij het salontafeltje passeert, valt haar oog op "Bloem der Liefde". Zij graait het boek van het tafeltje.)
- ARIANE- (Erg opgewonden) "Bloem der Liefde"! Een hoop smeerslapperij ja!
- (Zij moffelt het boek in haar handtas.)
- ARIANE- (Opgewonden) Ik wil niet, dat mijn dochter "zoiets" leest!
- (Els verschijnt met de koffie.)
- ELS- De melk en de suiker is er al in.
- ARIANE- (Nogal streng) Waar is die "vriend" van jou nu?
- ELS- (Lichtjes opgewonden) Ik weet het niet, moeder!

ARIANE- (Wat verontwaardigd) Jij houdt hem niet eens in het oog? Vertrouw jij hem zo zeer?

ELS- Wij zijn nog altijd niet getrouwd.

ARIANE- (Nogal sarcastisch) Gelukkig maar!

ELS- Kom er hier bij zitten, voor je koffie koud wordt.

(Ariane heeft blijkbaar dorst. Zij neemt meteen plaats.)

ARIANE- Maar goed, dat ik hier nog op tijd ben gearriveerd, om jou te beletten een grote stommiteit te doen!

ELS- Maarten en ik denken niet aan trouwen.

ARIANE- (Verontwaardigd) Waarom laat jij hem dan toe in jouw slaapkamer?

ELS- Dit is toch normaal, moeder. Zoiets gebeurt tegenwoordig overal.

ARIANE- (Verontwaardigd) Awel, merci!

ELS- Jullie vroeger kochten een kat in een zak!

ARIANE- (Verontwaardigd) Pa en ik hielden van elkaar!

ELS- Maarten en ik ook.

ARIANE- (Opgewonden) Voor hoe lang?

ELS- Dit wijst de toekomst wel uit.

ARIANE- (Opgewonden) Als het te laat is!

ELS- Och, moeder.

ARIANE- Niets te "och, moeder"!

(Van de opwindning grijpt Ariane naar haar kop koffie. Zij drinkt.)

ARIANE- (Wat opgewonden) En dan is er nog iets! Die vriendin van jou!

ELS- Diane?

ARIANE- Is zij ook niet getrouwd met die professor?

ELS- Niet voor zover ik weet.

ARIANE- (Wat opgewonden) Dan heb jij die mooie manieren van haar geleerd?

ELS- Toen ik met Maarten begon, was er nog niets tussen Diane en William.

- ARIANE- (Opgewonden) In ieder geval is zij geen voorbeeld voor jou! Ook zij moet hier buiten!
- ELS- Zij betaalt hier wel de helft van de huur.
- ARIANE- (Wat opgewonden) Zij betaalt niets! Pa bezorgt je iedere maand het geld voor de huur!
- ELS- Diane betaalt mij iedere maand de helft van dit bedrag.
- ARIANE- (Verontwaardigd) Jij bedriegt pa? Maar goed, dat hij dit niet weet!
- ELS- Ik heb hem nooit gevraagd, mijn huur te betalen.
- ARIANE- (Wat schamper) Maar jij hebt zijn gebaar wel in dank aanvaard!
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Ik wou hem niet ontgoochelen.
- ARIANE- (Wat ironisch) "Daarom" zweeg jij?
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Ik ken pa.
- ARIANE- Woont die professor hier ook?
- ELS- Hij heeft hierboven zijn appartement.
- ARIANE- (Nogal ironisch) Zijn ze dit ook aan het herschilderen?
- ELS- (Lichtjes geamuseerd) Dit weet ik niet, ik kom daar nooit.
- ARIANE- Slaapt hij hier?
- ELS- (Lichtjes opgewonden) Dit weet ik niet! Ik steek mijn neus niet in andermans zaken.
- ARIANE- Jij merkt toch, of hij hier 's avonds en 's morgens in en uit loopt!
- ELS- Toch niet vanuit mijn slaapkamer!
- (Ariane drinkt.)
- ARIANE- Van koffie zetten heb jij ook nog niet veel bijgeleerd.
- ELS- Ingrid doet dit meestal. Jij doet dit thuis toch ook niet.
- ARIANE- (Lichtjes opgewonden) Enkel omdat pa niet wil, dat ik huishoudelijk werk verricht! Niet omdat ik er te lui voor zou zijn! (Nogal hautain) Pa wil, dat wou onze stand hoog houden.
- ELS- Maarten voelt zich niet boven de anderen verheven.

ARIANE- (Nogal ironisch) Voor iemand die zo laag-bij-de-gronds is, lijkt mij dit ook moeilijk!

(Ariane geeuwt.)

ARIANE- Ineens krijg ik zo'n vaak.

ELS- Dat komt door al dat lezen.

ARIANE- (Erg ironisch) Neen, neen! Daarvan viel ik niet in slaap! Integendeel, ik trok grote ogen! Zijn lectuur was te spannend!

ELS- (Leep) Jij moet meteen naar bed! Terug naar je hotel-kamer!

ARIANE- (Geeuwend) Daar geraak ik niet meer.

ELS- Ik breng je wel tot daar!

ARIANE- (Erg vermoeid) Heb jij mij hier een bed?

ELS- (Nogal zenuwachtig) Hier?

ARIANE- (Geeuwend) Ik kan hier moeilijk op de sofa gaan liggen slapen. Zeker niet in aanwezigheid van die "auteur".

(Ariane geeuwt nog eens diep. Dan valt zij op de sofa in slaap. Els loopt op haar toe.)

ELS- (Bezorgd) Moeder? Hier toch niet! (Terwijl zij naar de slaapkamer van Diane kijkt) Straks is het middag!

(Els probeert haar moeder wakker te schudden.)

ELS- Moeder?... Die is met geen kanon meer wakker te krijgen!

(Vlug gaat Els aankloppen bij Diane.)

ELS- (Roept) Diane?... Diane?

(Diane verschijnt in nachtkledij.)

DIANE- (Met slaapogen) Wat is er aan de hand?

ELS- (Wat opgewonden) Maarten moet onmiddellijk oversteken!

DIANE- (Lui) Is het al middag?

ELS- (Opgewonden) Mijn moeder is hier!

DIANE- (Lui) En dan?

ELS- (Opgewonden) Zij mag niet vernemen, dat wij Maarten delen!

DIANE- (Lui) Waarom niet?

ELS- (Opgewonden) Zoiets begrijpt zij niet!

DIANE- (Lui) Dat is haar zaak!

ELS- (Opgewonden) Jij gaat mij toch niet in de problemen brengen?

DIANE- (Nuchter) Is het tijd, om te verwisselen?

ELS- Nog niet, maar...

DIANE- (Nuchter) Dan zie ik niet in, waarom jij hier op mijn deur staat te trommelen.

(Diane wil terug in haar slaapkamer.)

ELS- (Opgewonden) Diane, gebruik je verstand!

DIANE- (Lichtjes ironisch) Op dit uur van de dag?

ELS- Roep Maarten eens!

DIANE- Hij slaapt nu juist zo mooi.

ELS- (Opgewonden) Hij moet mij helpen!

DIANE- (Nuchter) Alles op zijn tijd! Dus kruip ik terug bij Maarten.

(Meteen verdwijnt Diane, en trekt zij de deur van haar kamer weer achter zich dicht.)

ELS- (Roept) Diane?

(Els klopt op de slaapkamerdeur van Diane.)

ELS- (Roept) Diane?

(In een badmantel komt Monica uit de badkamer.)

MONICA- (Opgewekt) Krijg jij haar niet wakker?

ELS- (Erg verrast) Wat doe jij hier nog?

MONICA- (Opgewekt) Ik heb een bad genomen. Ik logeer hier.

ELS- (Erg opgewonden) Nu?

MONICA- (Opgewekt) Ja! Voor enkele dagen.

ELS- (Erg opgewonden) Dit kan niet!

MONICA- (Opgewekt) Onze Diane en Maarten hebben hiervoor gezorgd. Ja, die twee krijg jij de eerste uren niet uit hun bed. Wij hebben hier gisteravond wat gefeest, zij met hun beidjes en dan Ingrid en ik.

ELS- (Wat schamper) Ik heb het gehoord!

MONICA- (Opgewekt) Jij en je vriend?

ELS- (Wat lastig) Uren hebben jullie ons opgehouden!

MONICA- (Opgewekt) Dit zal wel! Het avondmaal was heerlijk! Juliennesoep! En daarna kalfsblanket met kroketjes! Een heerlijk dampende capuccino en menige fles wijn! (Geamuseerd) Maarten had nogal diep in het glas gekeken. Hij was niet meer weg te slaan van onze Diane! Heel de tijd heeft hij hier met haar liggen rollebollen op de sofa! Echt mooi om zien!

(Monica wijst naar de sofa. Nu pas bemerkt zij de slapende Ariane.)

MONICA- Wie is dit?

ELS- (Wat opgewonden) Mijn moeder!

MONICA- Logeert zij hier ook?

ELS- (Lichtjes ironisch) Dit zou zij wel willen!

MONICA- Zij slaapt. (Lichtjes geamuseerd) Heeft zij gisteravond ook te diep in het glas gekeken?

ELS- Zij logeert in een hotel hier in de buurt.

MONICA- (Wat enthousiast) Dat is toch niet nodig. Zij kan hier toch bij mij slapen. Het bed in de logeerkamer is ruim genoeg voor twee.

ELS- (Zenuwachtig) Dit wil zij niet!

MONICA- (Enthousiast) Laat dit maar aan mij over! Ik weet haar wel te overtuigen!

(Gekleed komt Diane uit haar slaapkamer.)

MONICA- (Enthousiast) Onze Diane! Al helemaal wakker? En Maarten?

DIANE- Hij probeert in zijn broek te geraken.

MONICA- (Wat plagerig) Jij hebt hem vannacht toch niet te lang wakker gehouden?... (Geamuseerd) Onze Diane antwoordt niet. Zij denkt er het hare van! (Enthousiast) Meisjes, na dit bad voel ik mij weer kiplekker! Ik ga mij omkleden. Intussen maken jullie het hier maar zo gezellig mogelijk!

(Monica verdwijnt in de logeerkamer.)

ELS- (Opgewonden) Wat nu?

- DIANE- Hoe "wat nu"?
- ELS- Hoe moet het nu verder?
- DIANE- Mijn moeder is niet van plan, nu al te vertrekken.
- ELS- (Opgewonden) De mijne nog minder!
- DIANE- Dus moeten wij een oplossing zien te vinden.
- ELS- (Opgewonden) Maarten moet hier de deur uit! Voor mijn moeder is dit geen probleem!
- DIANE- Voor de mijne wel! Zij gelooft nooit, dat Maarten mij in de steek laat.
- ELS- (Wat opgewonden) Jouw moeder denkt, dat Maarten bij jou hoort! De mijne koppelt hem aan mij! Dus is er een probleem!
- DIANE- (Nuchter) Een Maarten te weinig!
- ELS- (Wat opgewonden) Of een te veel!
- DIANE- (Resoluut) Te weinig!
- ELS- (Bezorgd) Hoe gaan onze moeders reageren, op het ogenblik dat Maarten vanmiddag oversteeft?
- DIANE- (Lichtjes geamuserd) Een goede vraag! Wij moeten ervoor zorgen, dat er dan niemand te kort is.
- ELS- (Wat ironisch) Dat elk van ons beiden bij Maarten hoort? Jij wil er een trio van maken?
- DIANE- Wij zijn met zijn tweeën, jij en ik! Als er nu ook nog twee mannen zijn, is alles opgelost.
- ELS- (Wat ironisch) Waar ga jij die tweede halen?
- DIANE- (Rustig) William!
- ELS- (Erg ironisch) Die laat zich hier nooit meer zien! Uren lang heeft hij gisteravond geprobeerd, uit mijn slaapkamer weg te geraken! Ik heb hem op mijn bed geduwd, en ik ben er bovenop gaan liggen!
- DIANE- (Geamuseerd) Dat was daar nogal een gespartel zeker?
- ELS- Vooral in het begin! (Plots op een veel mildere toon) Nadien heeft hij zich wel wat rustiger gedragen.
- DIANE- (Geamuseerd) Hij heeft niet meer geprobeerd, eronderuit te geraken?
- ELS- (Zelf nu wat verrast) Eigenlijk niet!

DIANE- (Geamuseerd) Dan zijn er twee mogelijkheden. Ofwel was hij totaal buiten adem. Ofwel vond hij het daar nog niet zo slecht!

ELS- Toen hij na uren mijn slaapkamer verliet, was hij allerm minst om aan te spreken!

DIANE- Toch moet hij ons nu uit de nood komen helpen!

ELS- (Wat opgewonden) Dit kan hij niet! Wie van ons beiden hoort bij hem?

DIANE- Dit moet de situatie maar uitmaken.

ELS- (Opgewonden) "Ik" ga hem weer geen uren proberen onder te houden!

DIANE- Er is geen andere oplossing!

(Met slaapogen komt Maarten uit de slaapkamer van Diane. Hij is nog in pyjama, en houdt wat kleren op de arm. Hij begeeft zich tot bij Diane, en kust haar.)

MAARTEN- Goedemorgen, schat!

(Tegenover Els is hij maar koeltjes.)

MAARTEN- (Tot Els) Dag.

ELS- (Lichtjes humeurig) Goedemorgen.

MAARTEN- (Lui) Ik ga mij wassen.

ELS- Blijf maar zolang mogelijk in de badkamer, liefst tot vanmiddag. Dan kan jij meteen oversteken naar mij!

MAARTEN- (Geeuwend) Ik denk niet, dat ik snel ga klaar zijn.

(Maarten verdwijnt in de badkamer.)

DIANE- Ik ga nu tot bij William. Hij "moet" meekomen! Hou jij hier intussen de boel wat draaiende.

(Diane verdwijnt via de haldeur.)

ELS- (Wat opgewonden) William er bijhalen! Nog een probleem meer scheppen! (Mildert plots) Alhoewel, (lichtjes glimlachend) zo erg viel hij ook niet tegen gisteravond.

(Els probeert haar moeder wakker te krijgen.)

ELS- Moeder?... Wakker worden!

(Met een kookpot onder de arm komt Ingrid uit de hal. Meteen ziet zij Ariane liggen.)

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Oei, oei! Madam van de lucht-machtgeneraal is verkeerd geland!

- ELS- Zo ineens viel zij in slaap.
- INGRID- Is zij gisteravond na mijn vertrek nog langsgekomen, en heeft zij meegedronken?
- ELS- Vanmorgen pas is zij hier aangekomen. Behalve een kop koffie heeft zij niets gehad. Waarom heb jij onze kookpot onder de arm?
- INGRID- Gisteravond heb ik het overschot van het kalfsblanket mee naar huis genomen voor onze Steven. Diane wou niet, dat ik het naar jou en William bracht.
- ELS- (Wat lastig) Zij had liever, dat wij honger leden?
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Haar moeder mocht niets vernemen over jullie "speciale" relatie met Maarten.
- ELS- (Wat lastig) En daarom ging dat lekkere eten aan onze neus voorbij? (Wat ironisch) Je man was tevreden zeker?
- INGRID- (Geamuseerd) Als er maar te eten valt, is hij er als de kippen bij, juffrouw. Heel het overschot - en dit was nog een en ander - heeft hij met veel smaak en met heel veel ajuin naar binnen gespeeld.
- ELS- (Nogal ironisch) Het is hem bevallen?
- INGRID- (Enthousiast) Ja, juffrouw! Zeker in het begin!
(Lichtjes geamuseerd) In de loop van de nacht is hij wel beginnen last te krijgen van zijn darmen. Ah ja! Met al het overschot van die ajuinen! Dat is mij nogal een spel geweest! Een groot stuk van de nacht heb ik er van wakker gelegen.
- ELS- Had jij dan ook meegegeten?
- INGRID- (Geamuseerd) Dat niet, juffrouw. Maar ik ben niet doof! Pas tegen de morgen ben ik in slaap gevallen. Dit is de reden, waarom ik nu wat aan de late kant ben. Jullie hebben zelf voor het ontbijt gezorgd?
- ELS- Alleen mijn moeder heb ik een kop koffie gezet. De rest is pas wakker.
- INGRID- Dan hebben jullie mij goddank niet gemist? Moet er meteen iets worden klaargemaakt?
- ELS- Ik denk, dat ook de anderen stilaan honger beginnen te krijgen.
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Tenzij ook bij hen de darmen nog niet helemaal terug in orde zijn van gisteravond. In hun kalfsblanket was er veel minder ajuin, dan in dat van onze Steven.
- ELS- Zorg maar voor een stevig ontbijt.

INGRID- Ga ik dan meteen maar naar de Carrefour?

ELS- Gebruik maar, wat wij nog in huis hebben.

INGRID- Voor hoeveel personen, juffrouw? (Geamuseerd) De laatste dagen is dit hier iedere keer "de" vraag.

ELS- Ik weet ook niet precies, wie er allemaal gaat mee-eten.

INGRID- (Geamuseerd) Op een man minder of meer steekt het niet.

ELS- Heb jij zelf al ontbeten?

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Da's het eerste, waarvoor ik 's morgens tijd maak, juffrouw.

ELS- Hou het dan maar bij zes personen.

INGRID- Zes?

ELS- William eet waarschijnlijk ook mee.

INGRID- (Geamuseerd) Is het hem gisteravond zo goed bevallen daar bij jou?

ELS- (Ernstig) Zes!

INGRID- Dit komt in orde, juffrouw. Ik ga maar best meteen aan het werk.

(Meteen vertrekt Ingrid met haar kookpot richting keuken. Els probeert weer, haar moeder wakker te krijgen.)

ELS- Moeder?... Moeder? Zij moet hier buiten, voor de anderen hier allemaal verschijnen... Moeder?

(Ingrid komt terug uit de keuken. In haar hand houdt zij een minuscuul, leeg, opengescheurd, papieren zakje.)

INGRID- Heb jij dit leeggemaakt?

ELS- Dat is het zakje van de poedersuiker, die ik in de koffie van ma heb geschud.

INGRID- Dit was geen suikerpoeder, maar een slaapmiddel. Mevrouw Monica gebruikt dit naar het schijnt iedere avond, om 's nachts goed te kunnen slapen.

ELS- (Lastig, op de keuken duidend) En jij laat dat daar zo- maar rondslingeren?

INGRID- Sorry, juffrouw. Ik kon moeilijk voorzien, dat jij voor een keer ook eens iets ging doen in de keuken. Ik ken een uitstekend middel, om iemand wakker te krijgen. Een ogenblik!

(Meteen haast Ingrid zich naar de keuken.)

- ELS- Ik vond al, dat die zakjes tegenwoordig zo klein waren. Stel je voor, dat ik eens flink had doorgeschud! Moeder, wakker worden!
- (Ingrid verschijnt met een natte doek.)
- ELS- (Verrast) Wat ben jij hiermee van plan?
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Dit ga jij meteen merken, juf-frouw.
- (Ingrid legt de natte doek op het voorhoofd van Ariane. Meteen springt deze gillend recht.)
- INGRID- (Geamuseerd) Hiermee krijg ik zelfs onze Steven wakker, als hij tot tegen de ochtend op stap is geweest.
- ARIANE- (Erg opgewonden) Willen jullie mij verdrinken?
- (Ingrid bezorgt Ariane nu een droge handdoek.)
- INGRID- (Erg vriendelijk) Hier, madam. Droog maar eens flink af!
- ARIANE- (Wat opgewonden) Ik kreeg bijna geen adem meer!
- INGRID- (Geamuseerd) Wij waren nochtans niet van plan, je te verstikken, madam.
- ARIANE- (Wat opgewonden) Wat is er met mij gebeurd?
- INGRID- (Alsof het niet erg was) Een licht hoofd... van wat zware koffie.
- (Volledig gekleed komt nu ook Monica uit de logeer-kamer.)
- MONICA- (Geamuseerd) Mevrouw wast zich hier? De badkamer is nochtans ruim genoeg.
- ARIANE- (Verwonderd tot Els) Wie is zij?
- ELS- (Nogal onwennig) De moeder van Diane.
- ARIANE- (Wat verontwaardigd) Wat doet zij hier?
- ELS- Hetzelfde als jij, haar dochter een bezoek brengen.
- ARIANE- (Wat verontwaardigd) Zij logeert hier toch niet?
- ELS- Toch wel.
- ARIANE- (Wat opgewonden) Wat is dit hier voor een duiventil?
- MONICA- (Enthousiast tot Ariane) Jij bent de moeder van Els? Ik ben blij, met jou kennis te kunnen maken! Mag ik je - voor wij verder kennismaken - een lekkere kop koffie

zetten?

ARIANE- (Wat schamper) Van mijn lekkerkopje koffie heb ik al genoten!

MONICA- (Vriendelijk) Het kwam niet van mij.

INGRID- (Tot Monica) Ik zet de koffie wel, madam. (Lichtjes geamuseerd) Voor alle zekerheid! Dan kunnen jullie meteen aan de babbel. Ik ben trouwens al een eind gevorderd met jullie ontbijt.

(Ingrid verdwijnt met de natte handdoek en de handdoek in de keuken.)

ELS- (Nogal onwennig) Wij kunnen met zijn beiden in jouw hotel gaan ontbijten, moeder.

ARIANE- (Wat lastig) Wil jij mij hier buiten? Gaan die anderen ook elders ontbijten?

ELS- Ik ken je. Ik weet, dat jij graag op je gemak zit.

ARIANE- (Koppig) Ik heb evenveel recht als zij, om hier te blijven!

MONICA- (Enthousiast) Niets zo gezellig als in gezelschap! Els en onze Diane verstaan mekaar uitstekend. Met zijn allen gaan wij ervoor zorgen, dat dit zo blijft. Eén gezellige troep moet het hier worden!

(Diane verschijnt met William.)

MONICA- (Enthousiast) Onze Diane! Met de vriend van Els!

(Ariane kijkt erg raar, eerst naar Monica en dan naar William.)

MONICA- (Tot Diane) Waar blijft Maarten?

(Ariane begrijpt er duidelijk niets meer van.)

ARIANE- (Tot Els) Wat heeft die Diane met Maarten te maken?

ELS- (Erg onwennig) Dit weet ik niet! Niets zeker?

MONICA- (Enthousiast) Met zijn allen aan één tafel lijkt mij wat van het goede te veel. Alhoewel, voor de gezelligheid...

ARIANE- (Wat lastig) Iedereen bij zijn of haar familie! Een groep in de eethoek, de andere groep in de zithoek!

MONICA- (Enthousiast, op de eethoek en de zithoek wijzend) Drie... plus drie!

ARIANE- (Wat schamper) Liever twee plus vier! Maar ja...

(zuchtend) voorlopig zullen wij er ons maar bij neerleggen.

MONICA- (Enthousiast) Jullie mogen de hoek kiezen!

ARIANE- Eten doen wij thuis aan een fatsoenlijke tafel!

MONICA- (Vriendelijk) Jullie nemen de eethoek?

(Ariane neemt plaats in de eethoek.)

MONICA- (Enthousiast, bij de zithoek) Dan wordt dit hier ons picknickhoekje, Diane!

(Ingrid verschijnt met de koffie.)

INGRID- (Geamuseerd, tot Els) Deze keer heb ik er "andere" suiker bijgedaan.

(Ingrid bedient de beide tafels met koffie en bijbehoren.)

INGRID- De tafels verder klaarmaken, doen jullie maar zelf. Ik zorg intussen voor de broodjes.

(Ingrid verdwijnt weer in de keuken. Monica begint meteen het salontafeltje te dekken.)

MONICA- (Enthousiast) Zet je erbij, Diane!

(Ook Els begint haar tafel te dekken.)

MONICA- (Wijst naar de eethoek, enthousiast) Zet je erbij, William!

(Ariane begrijpt er andermaal niets van. Wijselijk houdt William zich op de achtergrond. Gewassen en gekleed komt Maarten uit de badkamer.)

MAARTEN- Goedemorgen.

MONICA- (Enthousiast) Onze schoonzoon!

(Vól argwaan nu bezielt Ariane haar dochter. Ingrid verschijnt met de korfjes met de broodjes. Zij gaat eerst naar de eethoek.)

ARIANE- (Tot Ingrid, op Monica doelend) Wat mankeert zij daar?

INGRID- Mankeert zij iets?

ARIANE- Zij noemt de vriend van Els "haar" toekomstige schoonzoon!

INGRID- (Zachtjes, tot Ariane) Niks van aantrekken, madam. De moeder van Diane is lichtjes dementerend.

ARIANE- (Wat verrast) Op haar leeftijd al?

INGRID- (Alsof het de gewoonste zaak is) Zij verwisselt nogal eens namen en personen.

ARIANE- (Wat lastig) Dit ook nog!

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Aan iedereen mankeert er al eens iets, madam. Dit moeten wij erbij nemen.

(Ingrid gaat de andere tafel van brood voorzien.)

WILLIAM- (Wat fluisterend en gespannen tot Diane) Ik moet dringend terug naar boven! Mijn kolven en reageerbuizen staan daar te pruttelen en te dampen! Ik moet notities nemen, en hier en daar wat bijsturen!

DIANE- (Resoluut) Jij blijft hier! "Hier" moet er dringend worden bijgestuurd!

WILLIAM- (Erg zenuwachtig) En als wij dan dadelijk met zijn allen de lucht in vliegen?

DIANE- (Wat opgewonden) Dan vliegen wij!

WILLIAM- (Smekend) Heel even maar!

DIANE- (Kordaat) Hier blijven! En ophouden met zeuren!

(Ingrid verdwijnt in de keuken.)

MONICA- (Enthousiast, tot Ariane) De vriend van onze Diane is auteur! Hij schrijft echte boeken! Geen geroddel over Albert van Monaco of Charles van Engeland, maar mooie verhalen over gewone mensen zoals jij en ik! (Enthousiast, tegen Maarten) Jij moet ook eens een boek schrijven over ons! Over mevrouw Ariane, haar dochter Els en haar schoonzoon William! (Enthousiast, op Els en William doelend) Die twee verstaan mekaar uitstekend! (Op de slaapkamer van Els doelend) Toen zij zich daar gisteravond onder hun beidjes hadden teruggetrokken, maakten zij zelfs geen tijd meer om hier te komen eten!

ARIANE- (Lastig, tot Els) Wat bazelt die allemaal?

ELS- (Wat lastig) Jij hebt toch zelf gehoord van Ingrid, wat zij mankeert.

MONICA- (Geamuseerd, op Els en William duidend) Ik had die twee daar gisteren in de slaapkamer eens graag bezig gezien. (Plots tot Ariane) Wat doet jouw schoonzoon voor de kost?

ARIANE- (Wat schamper) Schoonzoon? Zover zijn wij nog lang niet!

MONICA- (Verbeterd meteen) "Toekomstige" schoonzoon!

- ARIANE- (Wat schamper) Naar het schijnt, is hij auteur.
- MONICA- (Enthousiast) Net als Maarten? Waarover schrijft hij?
- ARIANE- (Schamper) Dit vraag je best aan hemzelf!
- MONICA- (Tot William) Waarover schrijf jij?
- WILLIAM- Meestal over scheikundige elementen.
- MONICA- (Dom) Scheikundige elementen?
- WILLIAM- Stikstof, fosfor, arseen, antimoon, bismut...
- MONICA- (Dom) Heel interessant. En verkoopt dat goed?
- WILLIAM- Die elementen?
- MONICA- Jouw boeken.
- WILLIAM- Ja. (Nogal opgewonden) Tenminste als wij hier dadelijk niet met zijn allen de lucht in vliegen!
- MONICA- (Geamuseerd, tot Ariane) Een echte grapjes, die "toekomstige"schoonzoon van jou!
- WILLIAM- (Opgewonden, zo onopvallend mogelijk tot Diane) Ik moet dringend naar boven!
- DIANE- (Resoluut, fluisterend) Jij blijft hier!
- (Ingrid komt uit de keuken.)
- INGRID- Zijn er voldoende broodjes? (Verrast) Jullie zijn nog niet begonnen?
- MONICA- (Enthousiast) Kom erbij zitten, Maarten en William!
- (Maarten en William aarzelen. Zij weten niet, aan welke tafel zij moeten plaatsnemen.)
- MAARTEN- (Met een buiging en een handgebaar, tot William) Na jou!
- WILLIAM- (Met een zelfde buiging en handgebaar, tot Maarten) Na jou!
- (Geen van beiden neemt enig initiatief.)
- ARIANE- (Lastig, tot Maarten) Moeten wij nog lang wachten?
- (Meteen komt Els recht. Zij neemt een stoel van de eethoek en draagt die naar achteren bij de twee mannen. Meteen volgt Diane haar voorbeeld. Zij zet een poef van de zithoek naast de stoel achteraan. De beide mannen nemen nu plaats op de stoel en de poef.)

ARIANE- (Boos, tot Maarten) Wat stelt dit voor?

MAARTEN- Ik drink alleen maar wat koffie. De wijn van gisteravond ligt mij nog wat op de maag.

WILLIAM- Ik drink ook alleen maar wat koffie. Ik heb vanochtend vroeg al ontbeten in mijn eentje.

(Ariane is duidelijk niet meer om aan te spreken. Els brengt Maarten een kop koffie, Diane brengt er een naar William.)

MONICA- (Enthousiast) Smakelijk!

WILLIAM- (Smekend, tot Diane) Ik moet naar boven!

DIANE- (Dwingend) Jij blijft zitten!

WILLIAM- (Smekend) Mijn proeven!

DIANE- (Op de koffie duidend) "Hier" proeven!

ARIANE- (Erg lastig, tot Els) Wat is dit hier voor een gedoe? Zeg tegen die "auteur" van jou, dat hij hier plaatsneemt bij ons aan de tafel!

ELS- (Wat lastig) Hij heeft geen honger!

ARIANE- (Op gewonden) En ook geen manieren! Zeg hem, dat hij doet lijk iedereen!

ELS- (Wat lastig) Laat hem toch doen!

ARIANE- (Opgewonden) Wil jij, dat ik het pa ga vertellen? Hem vragen, dat hij hier eens een kijkje komt nemen?

(Erg opgewonden begeeft Els zich nu resoluut tot bij Maarten.)

ELS- (Opgewonden) Opstaan!

(Maarten aarzelt.)

ELS- (Erg opgewonden) Opstaan!

(Wat verbouwereerd staat Maarten nu recht. Meteen grijpt Els de stoel van onder zijn achterste. Zij brengt die terug naar de eethoek. Zij beziet Maarten scherp, en wijst naar de stoel.)

ELS- Zitten!

DIANE- (Protesterend, tot Els) 't Is nog niet middag!

(Maarten aarzelt.)

ELS- (Erg opgewonden) Zitten!

(Gedwee gaat Maarten nu op de stoel zitten. William be-
ziet Diane wat smekend, en wijst naar boven. Meteen komt
Diane recht, en begeeft zij zich naar William. Ingrid
verschijnt.)

DIANE- (Tot William) Rechtstaan!

(William luistert gedwee. Diane grijpt de poef, en
brengt ze terug naar de zithoek.)

DIANE- (Bezieet William, en wijst naar de poef) Zitten!

(Met een smekend gezicht wijst William voorzichtig naar
boven.)

DIANE- (Opgewonden, tot William) Zitten!

(Monica kijkt verwonderd naar de plaats van de twee
mannen. William is gaan zitten.)

MONICA- (Wat verrast wijst zij naar de twee mannen) Waarom...?
(Plots enthousiast) Nu begrijp ik het! Onze twee man-
nen zijn van plaats verwisseld, om het tussen onze beide
families zo gezellig mogelijk te maken! Een fantastisch
idee!

INGRID- (Geamuseerd) Een oplossing kan toch zo eenvoudig zijn!

VIJFDE TAFEREEL

(Enthousiast komt Monica uit de logeerkamer.)

MONICA- Nog altijd niemand!

(Monica klopt aan aan de slaapkamerdeur van Diane.)

MONICA- Hallo?... (Geamuseerd) Hallo! Morgenstond geeft goud in de mond!

(Geen reactie)

MONICA- (Geamuseerd) Ik denk, dat onze Diane en Maarten nu wat anders in de mond hebben dan goud!

(Zij wil de slaapkamerdeur openen, maar aarzelt.)

MONICA- (Geamuseerd) Tenslotte ben ik haar moeder. Ik heb haar zo vaak naakt gezien.

(Heel voorzichtig opent Monica de slaapkamerdeur. Glimlachend gluurt zij naar binnen. Plots kijkt zij erg verrast. Zij opent de slaapkamerdeur helemaal.)

MONICA- (Erg verrast) Niemand!?! Hoe kan dit?

(Wat nieuwsgierig komt Ingrid uit de keuken. Zij kijkt vluchtig rond, en bemerkt Monica.)

INGRID- Ik dacht, dat ik hier iets hoorde.

MONICA- (Nogal verrast) Onze Diane en Maarten zijn er niet!

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Als ik dadelijk verschijn met de koffie en de broodjes, komen zij wel tevoorschijn!

MONICA- Ook jij hebt ze niet gezien of gehoord?

INGRID- Ik ben nog niet zo lang hier.

(Monica wil oversteken naar de slaapkamer van Els.)

MONICA- Zou Els weten, waar zij zitten?

INGRID- (Vlug) Niet doen, madam! Haar niet wakker maken, als zij nog niet is uitgeslapen!

MONICA- (Beamt vriendelijk) William zou het ons misschien kwalijk nemen.

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Jij weet, hoe mannen bestaan!

MONICA- (Voorzichtig) Is jou gisteravond niets opgevallen?

- INGRID- Niet dat ik mij herinner.
- MONICA- (Voorzichtig) Tussen onze Diane en Maarten?
- INGRID- Niets.
- MONICA- (Bezorgd) Het ging er precies maar koeltjes aan toe tussen die twee. Vlak na de middag is dit begonnen. Tegelijkertijd begon Els zo raar te doen. Precies of zij zich aan Maarten wou opdringen.
- INGRID- (Rustig) Dit is maar een gedachte van jou.
- MONICA- (Overtuigd) Precies of onze Diane moest plaatsmaken voor haar!
- INGRID- (Rustig) Als dit zo was, had ik dit toch al eerder opgemerkt.
- MONICA- (Bezorgd) Toen onze Diane en ik namiddag in het centrum gingen wandelen, wou Maarten niet meegaan.
- INGRID- Mannen zijn geen wandelaars. Zij weten, dat vrouwen voor elke winkelvitrine halt houden. Ook William wou niet mee met madam Ariane en Els.
- MONICA- Hij ook niet?
- INGRID- Neen. Maarten en William hebben hier samen de hele tijd zitten kletsen over onze nieuwe regering.
- MONICA- Dan ben ik gerust. (Duidelijk opgelucht) Soms kan ik mij de gekste dingen in het hoofd halen.
- INGRID- Zo zijn wij allemaal. Als onze Steven op zaterdagavond laat naar huis komt, beeld ik mij iedere keer in, dat hij bij een andere vrouw heeft gezeten. En iedere keer komt hij thuis met een stuk in zijn voeten. Zoiets krijg je toch niet van met een vrouw te slapen.
- MONICA- (Voorzichtig) Mevrouw Ariane...?
- INGRID- (Invallend) Die is al van na de wandeling gisteren in haar hotel.
- MONICA- En nog altijd niet terug?
- INGRID- Niet bij mijn weten.
- MONICA- Is jou bij haar niets opgevallen?
- INGRID- Opgevallen?
- MONICA- Voortdurend sloeg zij de namen van Maarten en William door elkaar. Maarten noemde zij in één adem met Els!
- INGRID- (Minimaliserend) Ah dat? (Wat fluisterend) Niet ver-

der vertellen, dat ik het je heb verklapt. Madam Ariane is lichtjes dementerend.

MONICA- (Erg verrast) Echt?

INGRID- Jou is het ook opgevallen?

MONICA- Ja.

INGRID- Trek je er niet te veel van aan. Aan iedereen mankeert er al eens iets.

MONICA- Nu ben ik toch opgelucht wat onze Diane betreft.

INGRID- Als jij nog van die twijfels krijgt in de loop van de dag, niet ongerust worden, madam Monica. Kom gewoon bij mij om verheldering vragen.

MONICA- (Enthousiast) Dit ga ik zeker doen! Ik ben echt blij, dat ik jou heb!

INGRID- (Dubbelzinnig) Ik ben hier, om dergelijke problemen op te lossen.

(Diane komt uit de badkamer.)

INGRID- Voilà, daar heb je ze! Alle problemen opgelost! Nu kan ik terug naar mijn ontbijt.

(Ingrid verdwijnt in de keuken.)

MONICA- (Vriendelijk) Ik was op zoek naar jou.

DIANE- Waarom?

MONICA- Da's toch normaal.

DIANE- (Niet kwaad) Ik mag mij toch gaan wassen 's morgens?

MONICA- Natuurlijk! (Voorzichtig en vriendelijk) Was Maarten ook in de badkamer?

DIANE- Neen.

MONICA- (Voorzichtig) Waar is hij dan? Ook hij kwam niet open-
doen, toen ik aanklopte.

DIANE- Ik kan hem niet de ganse dag in het oog houden.

MONICA- Natuurlijk niet. (Voorzichtig) Ik ga eerlijk zijn. Ik vond hem gisteravond wat koeltjes tegenover jou. Veel minder enthousiast dan de avond voordien.

DIANE- Hij zal zijn dagje niet hebben gehad.

MONICA- Sorry, dat ik het zeg, maar hij had precies meer oog voor Els.

DIANE- Jij beeldt je wat in, moeder.

MONICA- (Glimlachend maar duidelijk bezorgd) Zo zijn moeders, als het gaat om het geluk van hun dochter.

DIANE- Ik ga mij verder klaarmaken voor het ontbijt.

MONICA- (Vriendelijk) Doe dat!

(Diane verdwijnt in haar slaapkamer. In pyjama komt Maarten uit de slaapkamer van Els. Monica schrikt zich bijna een ongeluk. Maarten verdwijnt meteen in de badkamer. Monica is totaal van streek. Meteen wil zij vliegensvlug naar de slaapkamer van Diane. Op het laatste nippertje bedenkt zij zich. Vlug gaat zij luisteren aan de badkamerdeur en aan de slaapkamerdeur van Els. Dan haast zij zich tot bij de keukendeur.)

MONICA- (Fluistert, erg opgewonden) Ingrid?

(Ingrid verschijnt in de keukendeur.)

MONICA- (Erg opgewonden) Maarten kwam uit de slaapkamer van Els!

INGRID- (Gewoon) O ja?

MONICA- (Erg opgewonden) In pyjama!

INGRID- (Gewoon) Dan heeft hij het weet te pakken. (Vlak bij Monica, fluisterend) Vertel het aan niemand verder, maar Maarten is een slaapwandelaar.

MONICA- (Plots erg bezorgd) Echt?

INGRID- Niet altijd, alleen 's nachts. Dan doorloopt hij hier zowat het hele appartement. Maar wees gerust, hij is niet gevaarlijk.

MONICA- (Wat opgewonden) Hij had zijn ogen open!

INGRID- Slaapwandelaars hebben altijd de ogen open, om nergens tegenaan te lopen.

MONICA- (Erg bezorgd) Weet onze Diane hiervan?

INGRID- Natuurlijk!

MONICA- Wat zegt zij hiervan?

INGRID- (Gewoon) Wat kan zij hiervan zeggen? Maarten zelf kan hier ook niets aan doen. Spreek je dochter hierover niet aan. Zij heeft niet graag, dat jij het weet.

MONICA- Dat begrijp ik.

INGRID- (Vriendelijk) Doe maar, of er niks aan de hand is.

(Plots) Het ontbijt!

(Ingrid haast zich de keuken in. Maarten komt uit de badkamer. In de overgang naar de slaapkamer van Els houdt hij even halt bij de bar. Hij schenkt zich een glas wijn in. Monica kijkt er haar ogen op uit. Terwijl Maarten bezig is met drinken, gaat Monica heel voorzichtig tot vlak bij hem. Voor zijn ogen zwaait zij heel langzaam op en neer met haar hand. Maarten beziet haar heel even, maar reageert verder niet. De parlofoon gaat. Ingrid neemt op.)

INGRID- (In parlofoon) Hallo?

(Ingrid legt de parlofoon neer. Zij opent de haldeur en begeeft zich nadien naar de keuken. Maarten houdt op met drinken, en begeeft zich weer in de slaapkamer van Els. Stomverbaasd staat Monica hem na te kijken.)

MONICA- (Vól medelijden) Arme Diane.

(Ariane komt uit de hal. Monica bemerkt haar.)

MONICA- (Voor zichzelf, helemaal van streek) Nu is de ramp compleet!

ARIANE- (Ietwat schamper) Wat sta jij daar naar de slaapkamer van mijn dochter te gapen?

MONICA- (Helemaal van streek) Niks! Niks!

ARIANE- Is Els in haar kamer?

MONICA- (Helemaal van streek) Els? Ah Els! Dat denk ik toch.

ARIANE- Jij hebt haar nog niet gezien?

MONICA- Neen.

(Ariane wil overgaan naar de slaapkamer van Els. Monica probeert haar dit te verhinderen.)

MONICA- (Smekend) Niet doen, mevrouw!

ARIANE- (Streng) Ik wil mijn dochter zien!

MONICA- (Aandringend) Niet doen!

ARIANE- (Wat opgewonden) Waarom niet?

MONICA- (Erg zenuwachtig) Het is niet, wat jij denkt!

ARIANE- (Scherp) Wat is niet, wat ik denk?

MONICA- (Erg zenuwachtig) Dat van Maarten!

ARIANE- (Nogal scherp) Wat is er met hem?

MONICA- (Erg zenuwachtig) Mijn schoonzoon zit niet achter jouw dochter aan! Hij slaapwandelt alleen maar wat!

ARIANE- (Opgewonden) Wat krijgen wij nu weer?

MONICA- (Erg zenuwachtig) Hij kan het zelf ook niet verhelpen! Hij is niet gevaarlijk!

ARIANE- (Wat verwijtend) Het is erg, als je begint te dementeren!

MONICA- (Verrast) Ah, jij weet ervan?

ARIANE- (Wat opgewonden) Natuurlijk weet ik ervan!

MONICA- (Medelijdend) Dit maakt het voor jou nog des te pijnlijker!

ARIANE- (Resoluut) Laat mij passeren!

MONICA- (Smekend) Niet doen!

ARIANE- (Resoluut) Uit de weg!

(Gelaten gaat Monica nu wat aan de kant. Ariane klopt aan aan de slaapkamerdeur van Els. Nog niet helemaal gekleed komt Els opendoen.)

ARIANE- (Wat vermanend) Jij bent ook van de late kant!

ELS- Maarten en ik hebben gisteravond nog lang liggen napraten.

MONICA- (Erg bezorgd) Slaapwandelaars praten ook nog!

ARIANE- Ik keer terug naar huis, ik kom afscheid nemen.

- ELS- Sorry, voor de eigenaardige ontvangst hier.

ARIANE- Dit mag je wel zeggen!

ELS- Als jij nog eens komt, kondig je bezoek dan vooraf aan.

ARIANE- (Wat schamper) "Ik" hier nog ooit op bezoek komen? Vergeet dit maar!

ELS- Wil jij Maarten ook nog een goedendag zeggen?

ARIANE- (Wat opgewonden) Hieraan heb ik niet de minste behoefte!

ELS- Wat ga jij pa vertellen?

ARIANE- (Resoluut) De waarheid!

ELS- (Ietwat zeurderig) Moet dit?

- ARIANE- (Resoluut) In een goede relatie heb jij geen geheimen voor elkaar!
- ELS- Jij blijft toch nog mee ontbijten?
- ARIANE- Dit heb ik al gedaan in mijn hotel! Ik was op tijd in mijn bed gisteravond! Ik hoefde niet na te praten!
- ELS- Blijf nog even, gewoon voor de gezelligheid.
- ARIANE- (Erg ironisch) Gezelligheid heb ik hier de voorbije dagen al meer dan genoeg gehad!
- ELS- (Gemeend) Sorry.
- ARIANE- (Wat verwijtend) Jij beseft toch, wat voor een klap ik aan dit bezoek overhoud?
- MONICA- (Goed bedoeld, tot Els) Doe jij Maarten maar de groeten van je moeder.
- ARIANE- (Meteen, tot Monica) Bemoei je er niet mee! (Tot Els) Dan is er nog iets!
- (Ariane gaat in haar handtas. Zij haalt er "Bloem der Liefde" uit.)
- ARIANE- (Streng) Ik ben niet van plan, zo'n schunnigheden in de handen van je vader te geven! Geef dit maar mee bij de eerstvolgende ophaling van oud papier!
- (Meteen werpt Ariane het boek op het salontafeltje.)
- ELS- (Wat verrast) Had jij dit hier meegenomen?
- ARIANE- (Wat schamper) Niet om het nog eens opnieuw te lezen! (Opgewonden) Om te beletten, dat die schunnigheden jouw hersenen zouden aantasten!
- MONICA- (Ietwat fier) Maarten heeft dit geschreven!
- ARIANE- (Opgewonden) Helaas! (Tot Els) "Tot ziens," zal ik toch maar zeggen.
- ELS- (Gemeend) Tot ziens, moeder.
- ARIANE- (Streng) Denk maar eens goed na, over hetgeen jij hier bezig bent!
- ELS- (Gemeend) De groeten aan pa!
- ARIANE- (Duidelijk ontgoocheld) Ik had jou wijzer verwacht!
- (Ariane staat op het punt te vertrekken.)
- MONICA- (Erg vriendelijk) Tot ziens, mevrouw!

(Heel even bezielt Ariane Monica. Zij vertrekt echter zonder haar iets te zeggen.)

MONICA- (Bezorgd) Zou jouw moeder iets hebben gemerkt van Maarten?

(Tegelijkertijd beeldt Monica een slaapwandelaar uit.)

ELS- Dit interesseert mij niet.

MONICA- (Erg bezorgd) Onze Diane zit er nu wel mee.

(Ingrid komt de tafel dekken voor het ontbijt. Els verdwijnt in haar slaapkamer.)

INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Ik heb er wat rekening mee gehouden, dat er de voorbije ochtenden niet al te veel werd gegeten. De uitspattingen van de voorbije avond zaten daar telkens voor iets tussen. Als je dus het ontbijt niet wil mislopen, mag je niet te lang wachten om aan te schuiven.

MONICA- (Erg bezorgd) Ik betwijfel sterk, of ik wel iets door mijn keel ga kunnen krijgen.

INGRID- Wat scheelt er?

MONICA- Het gedrag van Maarten!

INGRID- Vergeet dat!

MONICA- Jij hebt hem hier niet bezig gezien!

(Weer beeldt Monica heel even de slaapwandelaar uit.)

INGRID- Straks is dit allemaal voorbij.

- MONICA- (Bezorgd) Sinds gisteravond botert het ook niet meer tussen onze Diane en Maarten.

INGRID- Inbeelding!

MONICA- (Bezorgd) Waarom zit hij dan nu in de slaapkamer van Els?

INGRID- Ik verzeker je, dat vanmiddag weer alles in orde is tussen Diane en Maarten!

MONICA- Denk jij?

INGRID- (Zelfverzekerd) Wij spreken mekaar nog eens te vijf over twaalf!

MONICA- Ik hoop, dat jij gelijk hebt.

INGRID- (Zelfverzekerd) Ik heb gelijk! (Beklemtoont) Vanmiddag vanaf klokslag twaalf!

- MONICA- (Opgelucht) Ik ben blij, dat ik jou heb. (Enthousiast)
Jij kan iemand weer moed geven.
- (Els en Maarten komen uit de slaapkamer.)
- MONICA- (Ziet de twee, meteen weer ontmoedigd) Voor heel even
toch.
- (Monica kan haar ogen maar niet afwenden van Maarten,
precies of zij wil achterhalen of hij al dan niet slaap-
wandelt.)
- MONICA- (Plots) Waar blijft onze Diane?
- (Monica haast zich de slaapkamer van Diane binnen. In-
grid verdwijnt in de keuken.)
- ELS- (Ontstemd) Door "mijn" schuld is mijn moeder hier met
een kwade kop vertrokken.
- MAARTEN- Door haar eigen schuld. Zij wil nog bepalen, hoe jij
moet leven;
- ELS- Ook de moeder van Diane is door mijn schuld op van de
zenuwen.
- MAARTEN- Ook door haar eigen schuld!
- ELS- Wij hadden eerlijk moeten zijn tegenover hen.
- MAARTEN- Dan waren zij meteen op de loop gegaan.
- ELS- (Ontgoocheld) Nu ook.
- (Monica komt terug in gezelschap van Diane.)
- MONICA- (Probeert enthousiast te doen) Mijn dochter heeft er
ook honger van gekregen.
- (Monica kan haar ogen nog altijd niet afwenden van
Maarten.)
- MONICA- (Probeert enthousiast te doen) Gaan wij maar meteen
aan tafel? Neem allemaal plaats!
- (Maarten schuift als eerste aan.)
- MONICA- (Vlug) Jij naast je vriend, Diane!
- (Wat onwennig neemt Diane plaats naast Maarten. Vlug
haalt Monica de poef bij. Zij plaatst die aan de andere
kant van Maarten, zodat Els het verst van Maarten is
verwijderd. Els blijft rechtstaan.)
- MONICA- (Vriendelijk, tot Els) Ga zitten!
- ELS- Gaan wij met zijn allen eerlijk zijn tegenover mevrouw?

(Geen reactie. Maarten en Diane kijken stijf voor zich uit.)

ELS- (Eerlijk) Mevrouw, de situatie hier is een beetje anders dan jij denkt. Maarten is niet de vriend van je dochter, (herpakt zich) tenminste niet de vriend van haar alleen. Diane en ik hadden besloten samen één vriend te nemen, elk om de andere dag. De ene dag sliep Maarten bij Diane, de volgende dag bij mij.

(Monica kan haar oren duidelijk niet geloven.)

ELS- Dit verliep prima,... tot onze moeders kwamen opdagen. Ik vrees, dat wij voortaan met een probleem zitten.

MONICA- (Erg ongerust, tot Diane) Maarten is maar voor de helft van jou?

MAARTEN- (Geamuseerd, tot Monica) Helemaal! Maar niet altijd!

MONICA- (Bezorgd) Met wie gaat hij dan uiteindelijk trouwen?

(Niemand antwoordt.)

MONICA- (Bezorgd) En als er ooit kinderen van komen? Dit kan toch!

(Niemand antwoordt.)

MONICA- (Bezorgd) Die hebben dan maar een halve papa?

(William komt uit de hal.)

ELS- (Tot William) Ingrid is in de keuken, zij helpt je wel!

(Diane staat recht, zij begeeft zich tot bij William. Zij omhelst hem en begint hem hartstochtelijk te kussen. Ook William laat zich niet onbetuigd.)

MONICA- (Wat verontwaardigd) Diane!?!

(Diane houdt William bij de hand, en brengt hem bij de rest van het gezelschap.)

DIANE- Nu is het aan mij om eerlijk te zijn. Vannacht heb ik niet in "mijn" bed geslapen, maar in dat van William.

WILLIAM- (Geamuseerd minimaliserend) Geslapen?

DIANE- De voorbije dagen heb ik vastgesteld, dat "hij" de man is in mijn leven. Daarom hebben wij besloten, het voortaan samen te proberen.

MONICA- (Ietwat ongerust) Toch weer niet half?

DIANE- (Enthousiast) Van kop tot teen, moeder.

MONICA- (Benieuwd) Wat vindt William hiervan?

WILLIAM- (Geamuseerd) Ik kwam hier geregeld voor wat brood, boter, suiker, een aardappelmesje, wat drest en noem maar op. Zogezegd! In feite waren het telkens uitvluchten, om Diane nog eens te zien.

MONICA- (Geamuseerd) De deugniet!

WILLIAM- (Geamuseerd) Om Els en Maarten voortaan niet meer in de weg te lopen, heb ik Diane voorgesteld hier boven bij mij haar intrek te nemen.

DIANE- (Geamuseerd, wat protesterend) Een voorstel waaraan ik nog niet mijn fiat heb gegeven!

WILLIAM- (Geamuseerd) Als goede vriendin wil Diane eerst nog eens overleggen met Els.

MONICA- (Enthousiast) Eigenlijk komt dit goed uit! Dan heeft Els voortaan Maarten voor haar alleen! (Plots tot Diane en William) Tussen jullie twee is het toch gemeend?

(Meteen hangen Diane en William weer aan elkaar , voor een kus waaraan geen einde schijnt te komen.)

MONICA- (Enthousiast) 't Is goed! 't Is goed! Ik geloof jullie!

DIANE- (Enthousiast) Hierop moet worden geklonken! Help mij eens even, William!

WILLIAM- (Geamuseerd) Mijn "ja-woord" is nog niet helemaal uit mijn mond, of zij begint mij al voor haar kar te spannen!

DIANE- (Tot William) Ik doe de glazen, zorg jij voor het vocht!

(William neemt de fles met schuimwijn.)

MONICA- (Geamuseerd) Kent William iets van dranken?

WILLIAM- (Geamuseerd) Van vocht dat staat te broebelen weet ik alles!

(William schenkt in.)

MONICA- (Lichtjes geamuseerd) Schuimwijn voor het ontbijt, kan dit wel?

DIANE- (Enthousiast) In alle chique restaurants is dit gebruikelijk, moeder!

MONICA- (Geamuseerd) Zoveel kom ik daar niet. Pa en ik houden het 's morgens meestal bij een boterhammetje met confituur of bij een licht gekookt eitje.

DIANE- (Enthousiast) Gezondheid!

MONICA- (Enthousiast) Op jullie prille geluk!

MAARTEN- Mag ik ook eens eerlijk zijn?

ELS- (Geamuseerd, tot Maarten) Jij hebt graag, dat "ik" naast jou kom plaatsnemen?

MAARTEN- Dat ook. Maar er is nog iets. In die paar weken dat ik hier ben, heb ik nog geen letter op papier gezet. Als je zoals ik van je pen moet leven, kan dit natuurlijk niet. Daarom heb ik gisteravond al besloten, terug te keren naar mijn eigen appartement.

MONICA- (Dom) Voorgoed?

MAARTEN- Voorgoed. Maar nu Els hier alleen achterblijft, wil ik haar hier af en toe komen gezelschap houden.

ELS- (Gewoon) Als je te weinig inspiratie hebt?

MAARTEN- Precies.

ELS- (Plots opgewonden) Blijf dan ook maar daar!

MAARTEN- (Meent de pil te moeten vergulden) Natuurlijk blijf ik hier dan ook overnachten.

ELS- (Erg opgewonden) Ga hier maar meteen je spullen bij mekaar zoeken! En maak dat jij hier zo vlug mogelijk de deur uit bent!

(Nogal onwennig pakt Maarten naar zijn glas.)

ELS- (Erg opgewonden) En laat die schuimwijn staan! Wie niet meer tot dit gezelschap wenst te behoren, moet ook niet meer meedrinken! (Kwaad) Pak maar gauw je spullen bij mekaar!

(Wat aarzelend verlaat Maarten de tafel. Wat schoorvoetend gaat hij naar de slaapkamer van Els.)

ELS- (Kwaad) Zorg dat er daar niets blijft liggen, wat mij aan jou herinnert!

MONICA- (Gewoon) Vroeger was er een programma op teevee: "Wie schrijft, die blijft."

ELS- (Opgewonden) Ja, maar hij wil hier enkel nog blijven voor het bed! (Erg opgewonden) Niet met Els!

(Plots komt Monica recht. Vlug begeeft zij zich tot bij de keukendeur.)

MONICA- (Roept) Ingrid?

(Ingrid verschijnt.)

- MONICA- (Enthousiast) Ingrid, onze Diane heeft groot nieuws!
- INGRID- (Lichtjes geamuseerd) Ik heb het al gehoord, madam Monica.
- MONICA- (Geamuseerd vermanend) Jij hebt ons afgeluisterd?
- INGRID- (Geamuseerd) Een vrouw luistert niet af, zij zet alleen haar oren open.
- MONICA- Hebben wij nog de tijd, om voor het ontbijt even een kijkje te gaan nemen in het appartement van William?
- DIANE- Nu toch niet!
- WILLIAM- Alles ligt daar nog overhoop!
- MONICA- (Geamuseerd) Hebben jullie het daar zo bont gemaakt de voorbije nacht? (Vlug tot Ingrid) Hebben wij nog even de tijd?
- INGRID- (Geamuseerd) Hoe lang duurt die "even"? Een half uur? Een uur?
- MONICA- Hooguit vijf tot tien minuten!
- INGRID- (Wat vermanend) Straks niet reclameren, als de koffie koud is geworden!
- MONICA- (Opgewekt) Van mij ga jij niks verkeerds horen! (Enthousiast) Kom, Diane en William! Jij mag ook mee, Els!
- ELS- (Wat futloos) Laat maar.
- WILLIAM- (Lichtjes plagend) Voor als er opnieuw een duobaan van komt!
- ELS- (Lichtjes glimlachend) Niet meer met mij.
- MONICA- (Ongeduldig) Kom!
- (Monica haast zich naar de hal.)
- WILLIAM- (Ietwat ongerust, tot Monica) Loop daar niets omver, of wij vliegen met zijn allen de lucht in!
- (Hand in hand haasten William en Diane zich achter Monica aan.)
- INGRID- Het wordt hier stil, juffrouw.
- ELS- (Opgewonden) Wacht maar tot die "auteur" naar buiten komt!
- INGRID- Dat het tussen jullie beiden niks gaat worden, weet je beter op tijd. (Zij aarzelt even.) Wat ik nooit heb begrepen is, dat die man het met twee vrouwen tegelijk

wou proberen. Ik heb thuis maar één man, en ik heb al alle moeite om hem op tijd en stond content te stellen.

ELS- (Schamper) Mannen!

INGRID- (Geamuseerd) Je moet ze mij niet leren kennen!

(Met zijn armen vol kleren komt Maarten uit de slaapkamer van Els.)

INGRID- (Vlug) Ik moet dringend naar mijn koffie!

(Meteen verdwijnt Ingrid in de keuken. Even een onwennige stilte.)

MAARTEN- (Erg onwennig) Sorry.

(Opnieuw even een stilte)

ELS- (Erg koeltjes) Is dit alles?

MAARTEN- Ik kon niet voorzien, dat Diane ook ging vertrekken.

ELS- (Wat lastig) Wat heeft dit ermee te maken?

MAARTEN- (Onwennig) Voortaan zit jij hier alleen.

ELS- (Wat opgewonden) Jij kon niet eens vooraf met mij overleggen?

MAARTEN- Dit had niets meer veranderd aan mijn beslissing.

ELS- (Wat verwijtend) Wel aan mijn gevoelens nu!

MAARTEN- Een schrijver en een sociaal iemand gaan niet samen.

ELS- (Wat verwijtend) Jouw "papieren" helden zijn belangrijker dan de mensen om je heen?

MAARTEN- Ik had nooit op jullie voorstel mogen ingaan.

ELS- (Plots buiten zichzelf) Maak dat jij wegkomt!

MAARTEN- Sorry.

(In zijn overgang naar de hal passeert hij het salontafeltje met zijn "Bloem der Liefde".)

MAARTEN- Als jij je vanavond eenzaam voelt, lees je maar wat in mijn "Bloem der Liefde".

ELS- (Kwaad) Maak dat je de deur uit bent, of ik smijt het naar je kop!

(Maarten vertrekt. Nog even staart Els dromend voor zich uit. Dan laat zij zich wenend op de sofa vallen. Ariane komt uit de hal.)

ARIANE- (Bezorgd) Wat is er aan de hand?

(Meteen gaat Els recht zitten. Zij snuit de neus.)

ARIANE- Toen ik wou aanbellen, botste ik op Maarten. Hij kwam naar buiten met zijn hele hebben en houden op de armen.

ELS- Ik heb hem aan de deur gezet!

ARIANE- (Resoluut) Dit is het verstandigste, wat je kon doen!

ELS- Ik dacht, dat jij was vertrokken?

ARIANE- Op weg naar het station kreeg ik een telefoontje van pa. Zijn jongere collega Glenn Pyck - je weet wel, die vroeger zo vaak met jou kwam praten - keert vandaag terug uit de Verenigde Staten.

ELS- (Plots erg geïnteresseerd) Is zijn opleiding voor piloot helemaal voorbij?

ARIANE- Ik denk het. Vanavond al komt hij ons een bezoek brengen. Het eerste wat hij pa vroeg was, of jij intussen al getrouwd bent. Toen hij vernam dat jij nog vrij bent, was hij blijkbaar in de wolken.

ELS- (Enthousiast) Voor een piloot is dit normaal!

ARIANE- In ieder geval hoopt hij jou vanavond te ontmoeten.

ELS- (Enthousiast) Hij zal mij ontmoeten! En niet alleen vanavond! (Plots) Ik moet absoluut iets anders aantrekken!

(Meteen haast Els zich naar haar slaapkamer.)

ARIANE- (Roept haar na) Neem maar iets luchtigs, dat goed presenteert! (Geamuseerd) Na zo'n lange afwezigheid heeft hij ongetwijfeld honger!

(Ook Ariane verdwijnt in de slaapkamer van Els. In de keukendeur komt Ingrid om het hoekje gluren. Als zij merkt dat de kust veilig is, komt zij wat verder de kamer in.)

INGRID- (Ietwat ironisch) Voor mij wordt het hier waarschijnlijk geen duobaan. Zo te horen, word ik technisch werkloos.
